

Ponedjeljak, 17. februar 2003.

Svedok Aleksandar Vasiljević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Da gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pre nego što nastavim, imam utisak, gospodine Mej (May) da niste imali u vidu da smo i u petak počeli sa priličnim zakašnjenjem zbog ovog vašeg transporta, pa bih vas ljubazno zamolio da razmotrite da mi i sutra date produžetak vremena. U petak smo kasnili pola sata, jutros takođe evo 10 minuta, a i gospodin Najs (Nice) je potrošio nešto vremena u petak.

SUDIJA MEJ: Imamo na umu vreme koje je izgubljeno tokom vašeg unakrsnog ispitivanja. Ne znam zašto smo danas zakasnili, trebali smo da počnemo na vreme, ali ćemo o tome da se raspitamo. U svakom slučaju, svako zakašnjenje se beleži i razmotrićemo da li vam je potrebno još vremena. Vi ste tražili još malo vremena sutra, a to delom zavisi od toga kako ćemo danas da napredujemo, da li će se vreme uzalud trošiti u unakrsnom ispitivanju ili neće. Izvolite, počnite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja se nadam da ćemo efikasno koristiti vreme, što racionalnije. Da napravimo sad jednu ekskurziju u ona vaša prva saznanja o zločinima na Kosovu o kojima ste govorili uglavnom. Vi ste ovde svedočili da ste prva saznanja o tome dobili negde u maju mesecu. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste o tome obavestili načelnika štaba Vrhovne komande generala Ojdanića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li imate vi one svoje beleške, koje sam video da koristite, kod sebe?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam koristio nikakve beleške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorim o beleškama koje ste koristili kad ste davali, vaše zabeleške, pribeleške koje ste koristili kada ste davali izjavu istražiteljima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nemam kod sebe, ali znam sve šta je napisano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da u vašim beleškama stoji da je general Ojdanić tom prilikom izričito izneo stav i svoj, dakle štaba Vrhovne komande i vrhovnog komandanta, odnosno moj, naglasio i jedno i drugo, da se zločini koji su počinjeni ne smeju sakrivati i da se počinioci moraju kazniti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To nije rekao general Ojdanić, ja nemam tako zapisano, imam zapisano da ste to vi rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je i on rekao, kada ste prvi put pre sastanka sa mnom, moj stav je i on vama saopštio. Je li tako ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, 16. maja uveče je to rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam ovde kasetu, pa možemo da je pustimo ako bilo šta tu ima šta se ne sećate.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se svega, nije problem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije sporno kod prvih saznanja o zločinima da vam je rečeno da je moj stav, stav Vrhovne komande, stav načelnika Štaba Vrhovne komande da se zločini ne smeju prikrivati i svi se moraju kazniti. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tadašnji načelnik Štaba Vrhovne komande, general Ojdanić, naredio da general Pavković,

tadašnji komandant Treće armije, dođe u Beograd u vezi sa referisanjem o tim informacijama koje su vaši organi već prikupili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je takođe tačno da je Ojdanić tom prilikom naredio i vama i Pavkoviću da se prikupi relevantna dokumentacija o zločinima i da je rekao da je zakazan zajednički sastanak sa civilnom bezbednošću?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je posle sastanka. Vi ste dali zadatak na sastanku 17. maja da se dve službe, vojna i Državna bezbednost ne smeju međusobno sukobljavati, da je državni interes da one sarađuju i to je na sastanku 17. maja. A 16. maja mi o tome nismo raspravljali, niti 13. maja kada smo obavestili prvi put generala Ojdanića. Znači na tom sastanku 17. maja vi ste dali zadatak da se sastane vrh jedne i druge službe i razreše eventualni međusobni problemi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bila moja reakcija na iznete probleme da vojne i policijske službe prebacuju, odnosno da vojska i policija prebacuju odgovornost jedni na druge.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li sam ja tada rekao da država ne sme da toleriše ni jedan zločin?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vi ste rekli da krupni zločini obavezno mora da se reše i da se sankcionišu, a da ne sme država da dozvoli da dve službe se međusobno sukobljavaju i da hoćete da znate za svaki problem u saradnji. I onaj ko bude opstruisao tu saradnju, on šteti interesima države i upotreбили ste reč "to je ravno sabotaži".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I insistirao sam da organi čiji je to posao međusobno sarađuju i na vojnoj i na civilnoj strani i da ne sme ništa da ostane sakriveno. Je li tako bilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda ćemo da uštedimo vreme. Da li je tačno da je, možda ćemo uštedeti vreme za kasete, da li je tačno da je prema Pavkovićevim informacijama evidentirano 271 ubijeno lice za koje je odgovorna vojska, 326 za koje je odgovoran MUP, to je bilo 597 lica? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam to ranije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su podaci koje je izneo MUP bili veći od podataka koje je iznela vojska? Broj koji je izneo MUP je bio veći od broja koji je iznela vojska?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prema podacima koje je izneo general Pavković 16. maja na pripremnom sastanku za ovaj sastanak sa vama, rečeno je da MUP optužuje vojsku za skoro 800 lica, a onda da je izvršeno usaglašavanje 271 i 326, pa je to bilo manje od 800.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je MUP izneo svoje procene podataka, odnosno svoje podatke kojima je raspolagao koji, čiji je broj bio veći od podataka koje je iznela vojska?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to podrazumeva, dakle, da MUP nije skrivao podatke kada je izneo više brojeve nego one koje ste imali vi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zavisi od koga se podaci skrivaju. Ako je u pitanju bila vojska, pretpostavljam da nisu skrivali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije reč o vojsci nego je reč o zajedničkom sastanku i civilnih i vojnih organa. Vi ste rekli ko je bio na sastanku. Bio je vojni vrh, je li tako? Bio je načelnik Generalštaba odnosno Štaba Vrhovne komande i vi koji ste referisali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Usaglašavanje 271 i 326 nije bilo na sastanku na kojem smo bili sa vama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno da nije. Vi ste izneli referat na sastanku sa mnom, izveštaj o tome šta je, kako je i tako dalje, i o čemu se radi. Znači, pre toga ste usaglasili podatke sa policijom.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je radio general Pavković verovatno dole na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svakom slučaju podaci koji su usaglašeni pokazivali su veći broj kod policije. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se iz toga može zaključiti da policija nije nastojala da prikrije bilo kakav zločin koji je izvršio neko za koga je ona morala biti odgovorna?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ja da dajem ocene i da zaključujem šta su oni mislili. Ja sam izneo činjenice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda je to činjenica da su izneli veći broj. Da li je tačno, po onome šta vi znate, i po onome za šta su vaši organi bili odgovorni, ovde su odgovorni organi, dakle vojni organi bezbednosti, civilni organi bezbednosti, vojni tužioci, civilni tužioci, vojno pravosuđe, civilno pravosuđe? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam zašta, zašta mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za progon ovih zločina. Da li su organi, dakle, u okviru vaših saznanja, mislim, dakle na vojne, preduzeli mere da se sve radnje i svi izvršioци izvedu pred Sud?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko znam za vojne organe jesu, čak i po završetku ratnih dejstava jedno lice je pronađeno i uhapšeno koje se skrivalo, 26. juna u Valjevu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je pored toga što sam naglasio da ne sme da se sakrije ni jedan zločin, da li se sećate da sam naglasio i pobrojao ceo vrh Ministarstva unutrašnjih poslova i naglasio da niko od njih nema ni jedan razlog da bilo koga štiti? Bila je reč o nekim paravojnim formacijama koje su počinile, odnosno čiji su pripadnici počinili neki zločin. Je li tako stoji u vašem, u vašim beleškama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne samo da stoji u beleškama nego je tako bilo. To ste rekli Radetu Markoviću da prenese, doslovno ste rekli, Rođi i Vlajku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, i da nema niko razloga nikoga da štiti.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da im se neće zbog toga seći glava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali da moraju da odgovaraju.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali da krivci moraju da odgovaraju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da krivci moraju da odgovaraju. Da li možemo da konstatujemo iz svega onoga šta ste vi tada saznavali da je reč o pojedinačnim krivcima koji su izvršili zločine, a ne o nečemu za šta bi se mogla okriviti bilo kakva, rekao bih instanca u lancu komandovanja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To bi moglo po ovim mojim saznanjima sa tog sastanka da bude samo delimično tačno, zato što smo na tom sastanku izneli podatak za jednu grupu o kojoj smo vam referisali, da je nakon počinjenog zločina u Podujevu (Podujeve) umesto da budu lišeni slobode, ponovo su vraćeni u Gnjilane (Gjilan) gde su takođe počinili zločin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li sam ja na to rekao da ta grupa mora da odgovara?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali drugo ste pitanje postavili. Postavili ste pitanje u lancu komandovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo u lancu komandovanja, da li je bilo ko naredio da se izvrši nešto šta bi se moglo nazvati zločinom? A za taj primer koji ste izneli, tu grupu, neću ovde da otvaram imena pošto imena ne želite da se otvaraju na otvorenoj sednici, za tu grupu sam rekao da moraju da odgovaraju, ti za koje ste referisali da su počinili zločin moraju da odgovaraju. Jesam tako rekao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li sam naglasio tada, upravo zbog tog pomenutog pitanja međusobnog prebacivanja odgovornosti, da službe i jedna i druga moraju da rade za državu, a ne za bilo koga drugog, i da moraju međusobno da saraduju u državnom poslu, a da država ne sme da toleriše, kategorično, ne sme da toleriše ni jedan zločin? Je li tako rečeno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako ste rekli o odnosu saradnji službi, a da krupni zločini moraju da budu rešeni i da država ne može da ih toleriše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, svi, rekao sam svi drastični akti moraju da se raščiste, a svaki zločin je drastičan akt, svaki zločin. Ne postoji silovanje koje je sitan zločin ili ubistvo koje je sitan zločin nego svaki drastičan akt mora da se razreši. Tako sam rekao.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, tako ste rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li sam na tom sastanku, da li se dobro sećate pošto ste vi pomenuli ovu formaciju koja je, kako ste rekli, izvršila zločin, a ja rekao da moraju da odgovaraju, da li sam tada rekao da proverite da nema još koja paravojna formacija na Kosovu koja nam se može pojaviti posle nedelju dana?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa nekim novim zločinom i tako dalje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to, da li je vama poznato da je od samog početka bilo zabranjeno bilo kakvo prisustvo paravojnih formacija i da su komandanti imali naređenje da svaku paravojnu formaciju odmah razoružaju i hapse?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče vojske, za to naređenje znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste general pa pretpostavljam da morate znati za to naređenje. Na kraju krajeva, vi ste govorili o naredbi Vrhovne komande koja je u vidu direktive data strateškim grupacijama. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ta direktiva sadrži obavezu i odgovornost da se striktno poštuje ratno pravo, da se vodi računa o ratnim zarobljenicima, da se pogotovo vodi računa o civilnom stanovništvu i sva ova pitanja koja pominjemo sada, a za koja ova lažna tužba mene tereti? Je li bilo u toj direktivi to sve?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je čak mali podsetnik koji je svakom pripadniku armije, pa i meni, kad sam reaktiviran, dat na korišćenje sa izvodima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači osim direktive čak i podsetnik o tome kako se mora poštovati, poštovati građanska prava i tako dalje, i zaštititi civilno stanovništvo od svega. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste vi vodili obaveštajnu upravu, odnosno ne obaveštajnu nego Upravu bezbednosti, da li se sećate njihovih, kad kažem njihovih mislim na UČK-a (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves),

beležaka koje su vašim organima došle do ruku, iz kojih se vidi "u trenutku napada NATO na Jugoslaviju napasti vojsku i policiju, a civilno stanovništvo izvlačiti", kako oni kažu, "u bezbednije rejone", odnosno Makedoniju, Albaniju (Albania) i Crnu Goru. To u njihovim dnevnicima stoji. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za to, nisam tada, verovatno je to zbog toga što tada nisam bio u aktivnoj službi, ali ne znam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je scenario bio da se isteraju civili sa Kosova i da je to bio opšti scenario po kome smo mi optuživani za deportiranje, za deportaciju Albanaca na Kosovu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je vama poznato, pošto ste vodili Upravu bezbednosti, da je bilo koji organ sa bilo kog nivoa, makar i opštinskog nivoa, naredio da se deportuju Albanci, da se isteruju sa Kosova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za takva naređenja, ali znam za slučaj koji sam ovde navodio, u Kaluđerskom Lazu, da je jedna grupa gonjena do opštine Rožaje i da su tamo likvidirani. Taj sam slučaj iznosio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To spada u one zločine za koje smo rekli da moraju da se otkriju i njihovi počinioci izvedu na Sud?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, to nije sporno. Moje je pitanje da li je bilo bilo kakvog ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Dozvolite da dobijem odgovor, da se odgovor zabeleži. Reč je o zločinima počinjenim u Rožaju. Optuženi tvrdi da je to jedan od zločina za koje se kaže da počinioci treba da budu izvedeni na Sud. Da li je to tačno ili nije, generale?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja sam iznosio u prethodnom svedočenju taj slučaj i ime lica koje je učestvovalo u toj grupi koja je gonila ove, ovu grupu Albanaca, i naveo sam primer dve žene i devojčice male koje su bile ranjene, koje je vojna policija smestila u bolnicu i izvršila uviđaj. A šta je rađeno, da li su gonjeni, ja to ne znam, to je podatak negde od, ja mislim 23. ili 24. aprila kad još nisam bio u aktivnoj službi. Ali znam za taj slučaj i

iznosio sam slučaj iz Mitrovice (Mitrovice), iz postupanja nekih grupa tamo šta se dešavalo sa civilima, ali ja ne znam za stav i naređenje da se to radi. Ja znam za neke pojave koje su registrovane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Stav i naređenje je bilo da se takvi slučajevi hapse i izvode pred Sud. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kod vojske znam pouzdano za takvo naređenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A čiji je mogao da bude stav da se ovakav zločin napravi, da se ubiju te devojčice i da se jure u Rožaju osim nekog kriminalca?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta je sa njima rađeno. Ja mogu sada šire da odgovorim na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemojte samo da gubimo vreme, molim vas.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U redu, kratko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, vi ste 2. juna boravili na Kosovu upravo povodom zločina. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to ste boravili od 2. do 7. juna?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od 1. do 7. juna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od 1. do 7. juna, upravo u vezi sa tim zločinima o kojima smo govorili 17. maja na sastanku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne samo oko zločina. Inače je jedno kompleksan obilazak organa bezbednosti, a između ostalog i detaljnije sagledavanje tog pitanja zločina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li je tačno da ste vi uspeli da evidentirate tada kad ste bili, da evidentirate sve, od ubistava, likvidacija, silovanja do pljačke imovine, posebno ono šta su učinili pojedinci iz redova vojske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sve, neke karakteristične slučajeve o kojima su referisali organi koje sam obilazio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li ste igde ustanovili da je bilo koji, makar i najnižeg nivoa komandir čete naredio da se izvrši zločin ili je uvek bio reč o pojedinačnom zločinu nekoga ko je počinio samovolju i ko je izvršio zločin? Da li ste ustanovili bilo kojeg komandanta ili komandira najmanje jedinice da je naredio da se izvrši zločin?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije bilo podataka da je bilo ko naredio, a bilo je dva slučaja gde je bio tolerantan odnos prema onima koji su to samovoljno počinili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li i ti koji su imali tolerantan odnos takođe odgovarali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim da idemo dalje onda. Da idemo dalje. Da li je tačno da su uglavnom zločini koje ste vi istraživali, dakle gde su se smatrali odgovornim pripadnici vojske, uglavnom bili počinjeni od strane rezervista ili dobrovoljaca koji su bili uključeni u jedinice, da je bio ogroman broj ljudi i da je među njima svakako bilo takvih pojedinaca? Je li to uglavnom bila karakteristika, uglavnom je bila reč o rezervistima ili dobrovoljcima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da je glavni kriterijum na prijemnim mestima za dobrovoljce morao da bude psihički, kako bih rekao, psihička stabilnost pa tek onda ustanovljavanje je li fizički sposoban? Naravno, fizički mora da je sposoban, ali poseban je akcenat bio da se ne primaju u dobrovoljce ljudi koji mogu da budu nervno labilni ili za koje može da se posumnja da bi mogli da se u borbenim dejstvima ogreše o zakon?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste i selekcija je izvršena kod 50 posto prijavljenih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači pola je po tim kriterijumima odbačeno od onoga što se javljalo kao dobrovoljci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nemamo vremena da se više bavimo ovim pitanjima i uštedeli smo vreme da ne moramo da puštamo trake, pa ću sada da se vratim tamo gde smo stali. Da li je tačno, vraćam

se sad na Vukovar, generale, da li je tačno da su zločine, bar po onome šta mi znamo, u tom području uglavnom vršili lokalni kriminalci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li su, ni da li su lokalni ni da li su pre toga bili kriminalci, jer odred "Dušan Silni" koji sam spominjao nije sa tog lokalnog terena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa poreklo smo mu ustanovljavali, čini mi se, i to nije bilo sporno. A da li je tačno da ste vi 1998. godine imali jedan susret sa Šljivančaninom i da li je tačno da je tom prilikom on vama rekao da je imao sukob sa lokalnim civilima koji su i njega hteli da ubiju zato što je štiti zarobljenike? I kada je počeo da ih izvodi i tretira u skladu sa pravilima službe, te zarobljenike, da je zbog toga, da su onda zbog toga morali da obezbede te zarobljenike da im se ništa ne bi dogodilo? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je moj razgovor sa njim bio 1997. godine i tačno je kako ste ga interpretirali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je rekao da je i prilikom oslobađanja nekih zarobljenika u kasarni u Vukovaru, da su ti isti civili ili teritorijalci provalili u kasarnu zbog čega je morala vojska da prebacuje zarobljenike na sigurnije mesto, upravo da bi ih sačuvala od razgnevljenih teritorijalaca koji su reagovali na zločine koji su pre toga počinjeni?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je on postupio kao jedan častan čovek, smatrajući da zločini koji su oni počinili ne mogu da budu opravdanje za drugi zločin? Zločin nikad ne može biti opravdanje za zločin.

SUDIJA MEJ: Nije na svedoku, samo trenutak, nije, dakle na svedoku da kaže da li se Šljivančanin ponašao na častan način ili ne. Sve šta svedok može da kaže je ono šta je čuo da mu je Šljivančanin rekao. Nije na njemu da procenjuje o tome da li se radilo o časnom potezu ili ne. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su posle toga jedini nadležni organi na teritoriji bili organi Vlade SAO Krajine, posle pada Vukovara?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tu organizaciju vlasti kako je bila, ali pošto je vojska tamo ostala, onda znam da je kasnije, da su uspostavljene vojne komande mesta. Znači, stanje je bilo da postoji civilna vlast kao izvršna vlast, ali su postojali i vojni organi još neko vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad kažete vojni ne smatrate pod tim JNA nego lokalnu Teritorijalnu odbranu. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Do kraja 1991. godine ja mislim da su još postojale komande mesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, vi navodite da ste o slučaju Ovčara prvi put čuli od osobe koja se preziva Muris, a koji je bio komandir antiterorističkog voda. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali on nije bio na Ovčari, koliko sam shvatio iz vašeg objašnjenja. Je li sam ga ja dobro razumeo ili ne, mislim na vaše objašnjenje.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po onome šta mi je on ispričao, on je bio upućen da dođe na Ovčaru zbog saznanja da tamo postoje neki problemi, i kada je prišao do Ovčare, čuo je pucnje i o tome izvestio komandu. Dokle je on stigao, da li do prostora gde su bili zarobljenici ili u blizini tog prostora, ja ne znam. Doslovno je rekao: "Kada sam stigao do Ovčare, čuo sam pucnje i o tome sam izvestio".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali on ne zna šta se tamo događalo, on nije mogao da ustanovi šta se događalo tamo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tada nije, kasnije je saznao i on.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kasnije, kao i vi, mogao je saznati samo od nekoga ko je možda mogao biti direktan svedok, ali on tamo nije bio. Je li tako? A da li je tačno da ste vi sva dalja saznanja dobili u razgovoru prvo sa, kako sam shvatio iz vaše izjave, novinarom Jovanom Dulovićem koji je rekao da ni Radić, ni Mrkšić, ni Šljivančanin nisu imali ništa sa dešavanjima u Ovčari? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne samo preko njih, ima više lica koja sam sa naveo u izjavi koju sam davao pred Vojnim sudom. Ta sam sva lica naveo sukcesivno, kako sam šta od koga saznavao, ali najviše detalja u prvoj fazi sam dobio preko ovih novinara. Tačno je da su mi to rekli šta ste i vi sada naveli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a osim toga šta ste čuli od njega, pošto je on nezavisan, on je novinar, nema nikakve veze sa zločini-

ma, osim toga šta ste čuli od njega, da li je ono šta ste kasnije prikupili kao podatke potvrđivalo upravo ovo šta vam je i on govorio i šta su i drugi govorili, da ni Radić, ni Mrkšić, ni Šljivančanin nisu imali ništa sa dešavanjima na Ovčari? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste došli do saznanja da je bilo kakve veze sa događajima na Ovčari imala JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imala je veze zbog toga što su ti zarobljenici bili praktično tada pod kontrolom JNA, pod kontrolom 80. motorizovane brigade koja, u čijem se reonu nalazio prostor na kojem su bili čuvani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete u zoni odgovornosti te brigade?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rasporedu te brigade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali koliko sam ja shvatio, upravo su vam neki ljudi sa kojima ste razgovarali davali informaciju o tome šta se tamo dogodilo i da u stvari vojska sa tim nije imala nikakve veze. Je li to tačno ili nije?

SUDIJA MEJ: On vam je sad već dao odgovor na to, jer su zatvorenici praktično bili pod kontrolom JNA, odnosno 80. motorizirane brigade tamo gde su ih čuvali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, da li su pre zločina koji se desio ti ljudi bili u rukama vojske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su kada su ubijeni bili u rukama vojske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ovde u glavnom ispitivanju ispričali svoj susret sa Mrkšićem koji vam je, po vašem kazivanju, rekao: "Da smo znali šta će se dogoditi, nikad ih ne bismo predali tim tamo lokalnim organima"? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste povodom Ovčare razgovarali i sa tadašnjim vojnim tužiocem koji je vodio detaljnu istragu. I da li vam je on rekao da suđenje nije počelo, jer je Tužilaštvo utvrdilo da ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak.

TUŽILAC NAJS: Mislim da stvari trebaju da uđu u zapisnik. Ovo o čemu se sada govori nije spominjano prilikom direktnog ispitivanja. Svoje dokaze o onome šta je Mrkšić rekao ograničio sam samo na kraj njegove izjave. Koliko se ja sećam, ja mogu da pronađem navode o tome šta je rekao Mrkšić, to jest on je rekao nešto u smislu da je to tek saznao na kraju: "Saznali smo šta su im radili i zakleli se da ćemo to čuvati kao tajnu". U stvari, ako bolje razmislim, možda je prvo izjavio ovaj duži deo. Ali to je paragraf na koji sam se ja primarno oslanjao, jedini paragraf.

SUDIJA MEJ: U redu, neka to uđe u zapisnik.

TUŽILAC NAJS: Ja se ne mogu sad tačno da se setim da li je moja namera bila da taj paragraf bude nešto na šta ću se oslanjati ili je to možda došlo kao deo jednog dužeg odgovora.

SUDIJA MEJ: U mojim beleškama stoji da je 1998. godine Mrkšić svedoku na pitanje šta se dogodilo na Ovčari rekao: "Kunem se u svoju decu, da sam znao šta će im uraditi, nikada ih ne bi predali".

TUŽILAC NAJS: U redu. Možda je moje sećanje pogrešno, ali i dalje ostajem pri svojoj tvrdnji.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, da završimo.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Zatim je on upitan, kako dalje piše u mojim beleškama, zašto nije informisao liniju komunikacije. Mrkšić je na to rekao da kada je saznao šta je urađeno, oni su se zakleli da će zauvek ćutati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro što ste podsetili na to. Dakle, pošto su ovi koji su znali za to o tome ćutali, je li tako, kako je neko drugi mogao znati o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam na koji period mislite. Ja sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na taj period dok se nije saznalo, posle događaja prilično, kad su oni prošli.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao kada sam saznao prvi put.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Razgovarali ste sa tadašnjim vojnim tužiocem koji je vodio detaljnu istragu. Da li vam je on onda rekao da suđenje nije počelo, jer je Tužilaštvo utvrdilo da Radić, Mrkšić i Šljivančanin nisu odgovorni za zločine na Ovčari? Je li tako bilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, i da je ustanovljeno koja su lica osnovano sumnjiva i da su materijali predati nadležnom civilnom tužilaštvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Dakle, mi ne ulazimo sada u bilo kakva objašnjenja da li može jedan zločin da pravda drugi zločin, to je van svake diskusije, ali ja želim da mi odgovorite na pitanje, kao i onda o tome šta se desilo pre, a šta posle? Da li je tačno da je Marin Vidić zvani Bili, koji je bio poverenik hrvatske Vlade za Vukovar i čiji ste dnevnik zaplenili kad ste ga uhapsili, odgovarao je posle, ali imao je dnevnik koji ste zaplenili, je li tako, bio je visoki funkcioner HDZ i vlasti u Sremsko-baranjskoj oblasti? I izneo je u tom dnevniku, iz toga ste mogli da vidite, izneo je teške optužbe protiv Merčepa, da je on glavni krivac za sukobe u Vukovaru i Sremsko-baranjskoj oblasti. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je izneo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste imali podatke o tome da je još od 1990. godine, od onog sastanka na Trpinjskoj cesti gde su bili i Šeks i ostali, bio napravljen plan da se Srbi otpuštaju sa posla, da se isteruju i ako nikakve, da se zastrašuju i izbacuju iz oblasti, i ako nikakve mere ne uspeju, da se onda likvidiraju? Sećate li se toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da je postojao napravljen plan, ali znam da je to zagovarano i da je, u tom konceptu su i stvarane grupe za tihe likvidacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko po vašem, generale, saznanju su ubili Srba te grupe za tihe likvidacije, pre nego što je uopšte došlo do bilo kakve pobune na tom prostoru, srpskog stanovništva, protiv tog nasilja i terora?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nemam te podatke oko ubijenih civila. Znam, a i vi ste iznosili podatke oko ubijanja vojnika, starešina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neka saznanja i o civilima morate imati, mislim kao građanin, ako ne kao oficir bezbednosti. Nemate nikakva saznanja o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nemam, nažalost. Ne tvrdim da nije bilo ali ja tih saznanja nemam, ne mogu da se setim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znate li da ih je bilo i da ih je bio priličan broj? Da li to znate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li je tačno da je taj isti Marin Vidić, u tom istom dnevničkom zapisu koji ste vi konfiskovali kad ste ga hapšili, rekao da za Borovo Selo nisu krivi Srbi i da hrvatska vlast ništa nije preduzimala da spreči Merčepa iako je sve bilo poznato o njegovim nedelima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ima u njegovoj izjavi to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za napade na garnizon u Vinkovcima, kada je na garnizon palo preko 6.000 projektila, po izveštaju koji je tada objavljen?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam, i taj podatak je tačan, i to je u kontekstu onog podatka kada je pravljen od, kao voštana figura, odsečena glava komandanta garnizona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad da vas pitam nešto o vašim saznanjima u vezi sa Dubrovnikom. Da li je tačno da je upravo u vezi sa događajima u Dubrovniku, u zapadnoj Hercegovini da su već bili naoružani sastavi HOS-a? Ne kažem KOS-a, nego HOS-a.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je. To je prva polovina 1991. godine i otkrivena su 24. maja 1991. godine tri kamiona oružja koja su iz skladišta u Lučkom doturena na područje Čapljine i podeljena članovima HOS-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da se u Dubrovnik iz Metkovića i Opuzena ubacuju pripadnici Zbora narodne garde?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je, i zbog toga su predsednik Skupštine opštine Neum i ministar unutrašnjih poslova Bosne i Hercegovine tražili sastanak radi intervencije, da se to spreči da Bosna ne bi bila uvučena u rat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su tada pripadnici Zbora narodne garde u Dubrovniku pravili garnizon iako je Dubrovnik bio demilitarizovan grad? Nije bilo nikakvih vojnih objekata, nikakve vojne posade na teritoriji opštine Dubrovnik i Dubrovačkog primorja i Konavla i tako dalje, do tada dok ga oni nisu militarizovali. Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imali smo saznanja da se u Dubrovniku nalaze snage, naoružane snage ZNG.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da, nakon upravo ovih pritužbi koje ste sada pomenuli predsednika Neuma, što je teritorija Bosne i Hercegovine, to je jedino mesto gde Bosna i Hercegovina izlazi na more, da je 29. novembra 1991. godine sa aerodroma u Mostaru izvršeno kidnapovanje vojnog pilota Dragana Stojičevića, a ubijen je milicionar MUP-a Bosne i Hercegovine na obezbeđenju mosta kod Čapljine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je 28. novembra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I kapetan je Dragan Stojčinović. Tačan je taj podatak, i on je bio zatvoren kasnije u vojnom zatvoru u Splitu. I tačan je podatak oko ubistva milicionera Bosne i Hercegovine na obezbeđenju u Čapljini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, sobzirom na ovo šta ste maločas govorili o početku 1991. godine i stvaranju tih oružanih formacija, da li je bila jasno postojanje, da li je vama kao organima bezbednosti bilo jasno postojanje namere da Hercegovina treba da se pripoji Hrvatskoj?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za zvanično neku deklaraciju ili napisan stav kad treba da bude pripojena, ali cela klima i događaji na tom prostoru su oslikavali stanje kao da je to deo već Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ustvari i sve te operacije kojima je rukovodio Bobetko, da to ustvari nije bila nikakva odbrana Dubrovnika već jednostavno operacija podele Bosne i Hercegovine i nastojanje da se razbukti rat na području Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu to da kažem zato što je to kasniji period u odnosu na moju službu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, znate li išta šta su bili razlozi što je JNA blokirala Dubrovnik?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sa vojničkog aspekta ja znam da je 20. septembra 1991. godine zbog toga što su bili blokirani garnizoni u Vojno-pomorskoj oblasti i luka, ratna luka Lora u Splitu, da su uvedeni delovi Užičkog korpusa i delovi iz Podgoričkog korpusa u zapadnu Hercegovinu i da je preuzeto obezbeđenje, pojačano obezbeđenje aerodroma u Mostaru. I time su, preko pravca od Nevesinja prema Mostaru i od pravca Gacka prema Čapljini snage JNA su izašle na levu obalu Neretve šta je trebalo da bude neka vrsta i pretnje, a i snaga u gotovosti da se garnizoni Vojno-pomorske oblasti, ako treba i silom deblokiraju iz zaleđa, preko zapadne Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, generale, ja ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A u tome, sad ću odgovoriti na to pitanje, a u tome snage ZNG koje su ušle u Dubrovnik praktično su se nalazile u zaleđu ovih snaga koje su izbile na obalu Neretve, i stoga su počela dejstva i sa tim snagama, jer su išli napadi u istočnoj Hercegovini. Već pri dovođenju snaga preko Stolca prema Čapljini izvršen je napad na kolonu Treće partizanske divizije i tu je bilo nekoliko poginulih pripadnika JNA. Zatim u još jednom selu, zapadnije, isto je došlo do napada na vojnu jedinicu gde je došlo, ja mislim da je bilo oko 10, 11 poginulih. Znači već su krenuli bili napadi, praktično iz pozadine i u bok snagama JNA koje su izašle na Neretvu. To je sa vojnog aspekta šta ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to šta vi znate, da li to potvrđuje da JNA nikakav napad nije izvršila, da je na JNA izvršen napad?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U ovim slučajevima o kojima ja govorim, te podatke znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, napad je izvršen na jedinice JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam koja su to mesta i koje su to jedinice.

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da završi odgovor. Hajde da razjasnimo iskaz svedoka. Koliko sam ja shvatio, vi kažete, generale, da je JNA dobila pojačanje kako bi mogla da izvrši uspešnu pretnju. Rekli ste zatim da je bilo akcija u istočnoj Hercegovini. Možete li da nam kažete na osnovu informacija koje ste vi primili o tome, ne na osnovu onoga šta ste pročitali o tome posle tog vremena, dakle recite nam na osnovu informacija koje ste imali u to vreme šta se to tačno dešavalo oko Dubrovnika?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja konkretno oko dejstava oko Dubrovnika nisam imao direktnih zapažanja od organa bezbednosti. Znači, ja sam dobijao podatke linijom organa bezbednosti o bezbednosnoj problematici i o slučajevima napada na jedinice JNA, ukoliko se radilo o diverzantskim grupama. Izneo sam taj podatak napada na kolonu Treće partizanske divizije koja je preko Stolca išla prema Čapljini. A konkretno oko dejstava oko Dubrovnika, ja nemam saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali imate li objašnjenja što je onda blokiran? Koliko sam shvatio vaše objašnjenje, bez obzira što o konkretnim dejstvima nemate saznanja, vaše objašnjenje, ako sam ga ja dobro razumeo, zašto je blokiran Dubrovnik bilo je da se time hteo izvršiti pritisak da se deblokiraju kasarne koje su tada bile blokirane i garnizoni ugroženi. Je li to razlog?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego šta je onda razlog? Objasnite onda šta je razlog.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da se nalaze snage praktično na boku i u pozadini rasporeda JNA. Znači, nije bila vršena blokada Dubrovnika da bi se deblokirala luka Lora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači to nije bila paralelna neka aktivnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nego se radilo o tome da se snage ZNG-a nalaze bočno i u pozadini u odnosu na raspored snaga koje su iza-

šle na Neretvu, a deo tih snaga, ne iz Dubrovnika nego od ovih ubacivanih iz Metkovića je izvršio napad na neke kolone JNA koje su bile izdužene u dovođenju. Ja pretpostavljam da zbog toga što su počela dejstva iz Dubrovnika po snagama JNA, da su se tako i razvile te ratne operacije na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste rekli, dakle, iz Dubrovnika se dejtvovalo po JNA i tako je počeo taj sukob kod Dubrovnika. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je šta ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li znate podatak o tome da su paljene automobilske gume da bi se privukla medijska pažnja kako, kako JNA pali Dubrovnik artiljerijskom vatrom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam za taj podatak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on istinit?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po podacima koje smo mi imali bilo je tačno, znači da je pravljen veliki dim i medijski spektakl da bi se stvorilo nepoverenje i napad svetske javnosti na to šta se radi oko Dubrovnika kao istorijskog spomenika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste objasnili šta su bili, da sad ne vraćam ja i da vas interpretiram, jer je sve zapisano na transkriptu i traci, šta su bili razlozi tih operacija. Recite mi sasvim direktno odgovor na jedno kratko pitanje. Da li je Srbija imala ikakve veze sa operacijama oko Dubrovnika?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko znam nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, da pređemo na drugu temu. Nije baš ovo neka reprezentativna karta, ovo je karta razgraničenja vojnih oblasti u SFRJ, ali pošto je ovde bilo iznošeno kako je Srbija imala nameru da postane Velika Srbija pa neke granice da postavlja, stalno se ponavlja neki Karlobag, Karlovac, Virovitica i tako dalje, da li ste ikad vi čuli da se pominju bilo kakve tačke, linije i tako dalje, do koje bi trebalo da se proširi Srbija u Hrvatskoj ili koje bi trebalo da zauzme JNA u Hrvatskoj da bi se kao proširila Srbija? I da li ste ikad čuli o nekakvoj ideji o Velikoj Srbiji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od nikoga u vojnom vrhu tako nešto nisam čuo, a kao građanin sam slušao česte priče oko toga na mitinzima, i navodio sam u ranijem svedočenju te primere.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvim mitinzima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam na kojim mitinzima: "Gde su srpski grobovi, tu su srpske zemlje", znači sećate se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete Vuk Drašković?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro i Vuk Drašković i Šešelji i drugi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste čuli nekog iz vlasti ili nekog iz Socijalističke partije da takve stvari govori?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja pokušavam da preskočim neka pitanja. Da li je tačno, generale, da je u Bosni i Hercegovini još polovinom septembra 1990. godine JNA otkrila paravojno organizovanje Stranke demokratske akcije na čijem je čelu bio Alija Izetbegović?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, polovinom septembra 1990. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 17. septembra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su 15. oktobra 1990. godine i 24. decembra 1990. godine održane dve sednice vojnog vrha i Predsedništva Bosne i Hercegovine radi razgovora o bezbednosnoj situaciji i sprečavanju međunacionalnih konflikata?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovo paravojno organizovanje SDA bilo je na osnovi islamskog fundamentalizma. Je li to tačno? Septembra 1990. godine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da govorim na kojoj je osnovi, ja mogu da iznosim elemente iz njihovog organizacionog naređenja. U osnovi se radilo o odbrani Muslimana i krajeva u kojima žive.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, ko je to septembra 1990. godine ugrožavao Muslimane i krajeve u kojima žive? Prema tome, da li se tu radilo o odbrani ili o nečemu drugom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne septembar 1990. godine, septembar 1991. godine. Znači, to je otkriveno septembra 1991. godine. Iz tog organizacionog naređenja je karakteristično da je Patriotska liga naroda imala 11 subregionalnih i jedan glavni štab, vojno-krizni štab i da dva štaba, jedan za Sandžak i jedan za Kosovo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle dva na teritoriji Srbije i devet na teritoriji Bosne i Hercegovine gde žive Muslimani, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne samo gde žive Muslimani nego na prostoru po tadašnjoj teritorijalnoj podeli Bosne i Hercegovine, važećoj teritorijalnoj podeli Bosne i Hercegovine formirani su ti subregionalni štabovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na celoj znači teritoriji Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na dva regiona u Srbiji, znači u Sandžaku i na Kosovu. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta je to vama govorilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da se organizuju i Muslimani za odbranu, van teritorije Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od koga da se brane?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tamo je navedeno od agresorske JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od agresorske JNA. Pa jeste vi kao JNA napali negde Muslimane?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam ja bio u armiji, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste bili do proleća 1992. godine, koliko razumem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li napali negde Muslimane?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je iko, na primer, napao Muslimane na teritoriji Srbije, a eto imali su u Sandžaku jedan centar za odbranu, ne 1991, 1992. ili 1990. godine nego i 1999. i 2000. godine. Da li ih je neko napao? Da li ih je ikad neko napao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa znate i vi za slučaj na železničkoj stanici koji se dogodio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite na Štrpce?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Štrpci su, kao što znate, na teritoriji Bosne i Hercegovine.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu prolazi pruga i vama je pretpostavljam poznato, a ja sam tada obavestio i Ovena (David Owen) i Stoltenberga (Thorvald Stoltenberg) da sam posle tog događaja tu, iako se radi o teritoriji druge republike, naredio da se postavi jedan vod policije da čuva stanicu, da nam opet neka baraba ne bi zaustavila voz da nam pobije građane.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne komentarišem to iz teritorijalnog ugla nego iz ugla da su pobijeni Muslimani sa prostora Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Bosni i Hercegovini, ne u Srbiji. Da li vam je poznato da smo onda cenili da je to namerno bilo učinjeno, da bi se izazvao sukob između Srba i Muslimana u Srbiji i preneo požar rata u Srbiju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam tada bio u vojnom zatvoru, kada se to dogodilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda neću da vas pitam o tome.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali znam da ta istraga nije baš sjajno vođena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neću da vas pitam o tome, ako ste onda bili u vojnom zatvoru. A recite mi molim vas, pošto sam vas pitao o te dve sednice vojnog vrha i Predsedništva Bosne i Hercegovine o bezbednosnoj situaciji, da li je tačno da je Izetbegović, da bi optužio da je JNA srpska, da nije više jugoslovenska, 1991. godine naredio da se skloni vojna evidencija, da se spreči upućivanje vojnika iz Bosne i Hercegovine u JNA i da

je u dogovoru sa Tuđmanom uputio poziv vojnicima i starešinama da ne idu u JNA, odnosno da dezertiraju? Je li vam to poznato?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vojna evidencija u to vreme se svuda u svim republikama nalazila u Sekretarijatima za narodnu odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tačno.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I bilo je naređenje iz Generalštaba oko preuzimanja te evidencije i to naređenje nije ispoštovano, jer su evidencije bile sklonjene. I tačan je poziv Tuđmana da se izvrši opstrukcija mobilizacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, kad to datira? To datira od sredine 1991. godine, kad se i kod Muslimana i sa vrha Hrvatske insistira na opstrukciji JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Naročito od 15. septembra 1991. godine i kasnije, od početka ratnih dejstava po vojnim objektima u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pošto smo ustanovili da na onaj vojni vrh koji sam pokazao ja vama, ja nisam mogao imati uticaja, je li tako? Na generala Kadrijevića nisam mogao imati uticaja. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da niste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: General Kadrijević je bio do januara 1992. godine na funkciji. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Do 8. januara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, do 8. januara 1992. godine. Da li je, dakle, bilo bilo kakve mogućnosti da neko iz Srbije i ja lično utičemo na promene koje su se dešavale do tad, bilo kakve promene kadrovske u vojsci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Do kraja 1991. godine ja mislim da nije bilo mogućnosti. Bilo je pokušaja, ali mogućnosti nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je pokušao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam za Zorana Sokolovića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je pokušao, je li vam rekao neko ime, da nekoga treba postavite ili smenite ili bilo šta ili se interesovao generalno za podatke?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Generalno za ceo generalitet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, interesovao se znači o opštim podacima. Nije vam sugerirao i pokušavao da nekoga nametne ili da nekoga odstrani. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa prekinuo sam razgovor na samom početku tako da ne znam šta bi sve ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate šta bi bio razgovor koji ste prekinuli, koji se nije održao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne znam kako bi tekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate kako bi tekao. Dobro.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, ko je kad je Kadrijević obrazlažući da je već u godinama i da mu nije najbolje zdravlje napustio, vi se sećate da je sa tim obrazloženjem napustio mesto Saveznog sekretara, da je njega nasledio Blagoje Adžić, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li Blagoje Adžić bio inače za vreme Kadrijevića čovek broj dva u vojnom vrhu? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je iko od nas uticao na postavljanje Adžića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Uticao je na njegov odlazak u penziju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad je otišao u penziju Blagoje Adžić?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A i on posle 8. maja 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li možemo da konstatujemo da, prema onome o čemu vi svedočite, do 8. maja 1992. godine, dok nije Blagoje Adžić otišao u penziju, nije moglo biti teorijske mogućnosti da neko iz Srbije i ja lično utičemo na vojsku JNA, na JNA? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije tako. Ja sam već iznosio, nisam siguran da li je na privatnoj sednici ili otvorenoj, ali nema problema i otvoreno da kažem. Naveo sam primer penzionisanja 33 generala u februaru 1992. godine kada vam se obratio general Blagoje Adžić vezano za

razloge penzionisanja mog zamenika. Dakle, on se ne obraća Branku Kostiću koji potpisuje ukaze nego vama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste, to ste objasnili, molim vas. Da li dozvoljavate da se Blagoje Adžić obratio meni da intervenišem kod Predsedništva? Jer ja te odluke ne donosim. Ili da se neko nekome obrati da interveniše, računajući da će tome kome se obrati, da na toga može da računa da će mu pomoći u stvari u kojoj on želi da mu se pomogne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate to ili smatrate da sam ja odlučivao da se penzionišete vi ili vaš zamenik ili bilo ko drugi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: General Adžić je imao svoj autoritet i kao starešina i kao čovek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svakako.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I on, po tom autoritetu nije bilo spora da nije mogao da se obrati Branku Kostiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud znate da se nije obratio Branku Kostiću?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa zato što sam bio prisutan kada je vas nazvao i kada ste mu rekli da dođe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali otkud znate da se nije obratio i Branku Kostiću i Bori Joviću i Bogiću Bogičeviću i svim drugim članovima Predsedništva tamo i meni kao predsedniku Srbije? Otkud znate kome se on sve obratio? Zašto verujete da se samo meni obratio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zato što je razgovor bio samo sa vama i nije spomenuo bilo koga drugog da je oko toga razgovarao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razgovarao sa mnom, a da li je sa drugima razgovarao, je li vi tvrdite da on nije sa drugima razgovarao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da tvrdim, tvrdim da mi to nije rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, možemo njega da pitamo. A tvrdite samo da vam nije rekao da je sa drugima razgovarao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači nije rekao da je razgovarao sa nekim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je častan čovek i ja ne sumnjam u to da bi ovde lažno nešto rekao. Ali da nastavimo onda. Da li je, upravo vezano za ovo dešavanje u Bosni i Hercegovini, da li je tačno da je zaključeno na sednici Predsedništva da se sačini zajednički plan za razoružavanje svih paravojnih formacija u Bosni i Hercegovini, koji je sačinjen 19. januara 1991. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, 24. decembra 1991. godine je na sednici Predsedništva Bosne i Hercegovine i vojnog vrha zaključeno da se taj plan napravi. A plan je razmatran 19. januara 1992. godine sa MUP-om Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta je bilo sa tim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Naš je predlog zajednički bio i Uprave bezbednosti i MUP-a Bosne i Hercegovine, da plan može uspeti samo ukoliko se pruži adekvatna politička podrška sva tri nacionalna lidera u Bosni i Hercegovini. I ta podrška nije bila pružena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu mogli da se slože.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svaki je od njih tvrdio da je plan dobar, ali da njegov narod oružje nema nego da imaju ona druga dva. I zbog toga što taj plan nije prihvaćen, ja sam po toj osnovi išao na razgovor 5. februara sa gospodinom Alijom Izetbegovićem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi pre toga molim vas, pošto ste pomenuli i ovu Patriotsku ligu naroda i njene štabove i naoružavanje, ta Patriotska liga naroda, to je bila muslimanska teroristička organizacija? Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To ste me već pitali, ja sam vam rekao da ne mogu da dam generalni odgovor za celu organizaciju, ali u organizaciji u svakom subregionalnom štabu postojala je specijalna diverzantsko-teroristička jedinica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači formirani specijalni diverzantsko-teroristički vodovi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svakom od ovih štabova te takozvane Patriotske lige naroda?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Subregionalnih štabova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Subregionalni teroristički vodovi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, diverzantsko-teroristički.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, diverzantsko-teroristički vodovi, a ta Liga naroda pod narodom podrazumeva samo Muslimane. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, oni su u programskoj orijentaciji ostavljali mogućnost da svaki pripadnik naroda Bosne i Hercegovine može da učestvuje u ligi i bilo je pojedinačnih slučajeva u manjem broju, ali je bilo, koji su se priključili Patriotskoj ligi naroda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je tačno, znači rekli smo, ja kažem teroristički, terorističke jedinice u svakom od tih štabova, vi kažete diverzantsko-terorističke, pa da ne cepamo dlaku na pola koja je razlika između toga. Da li je tačno da je Izetbegović u početku negirao postojanje ovih štabova, međutim, kad ste mu predočili dokaze, rekao je da će sprovesti detaljnu istragu i da će vinovnici biti kažnjeni, a nije uradio ništa? Je li tako ili ne? Dakle, nekoliko pitanja sam vam postavljao, postavio. Je li tačno da je Izetbegović negirao? Je li tačno da, kada ste predočili dokaze, da je rekao da će ispitati i da će vinovnici biti kažnjeni i tako dalje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je u početku negirao. Kada sam mu, kada mu je pokazan deo dokaza, onda je rekao da za to nije znao i da će preduzeti mere i još je dodao da, dok je on predsednik i dok se on pita, da na JNA neće niko napasti. Po našim saznanjima, u narednih mesec dana neke radnje su preduzete po njegovom naređenju. Ispitivani su slučajevi zloupotrebe novca koji su prikupili bili za naoružanje i verovatno su tražili način gde smo prisutni i kako smo tu organizaciju otkrili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li on održao obećanje da neće niko napasti na JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na JNA je napadnuto prvi put organizovano na Dom JNA u Sarajevu, u vreme kada Izetbegović nije bio u Sarajevu, kada je bio u avionu kada se vraćao iz Lisabona (Lisbon) i tada je počeo opšti sukob JNA i Patriotske lige u Sarajevu, a sutradan će uslediti i Dobrovoljačka ulica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači tada su počeli napadi i ubijanje pripadnika JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je jedan slučaj zarobljavanja osam vojnika iz sarajevskog garnizona za koje smo kasnije ustanovili da su likvidirani u gradskom parku i to su učinili pripadnici Zelenih beretki, dakle specijalnih sastava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To su bili pojedinačni napadi, ali opšti napadi su krenuli od Doma JNA pa na dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bilo je pojedinačnih napada posle tog Izetbegovićevog obećanja, a ovaj opšti napad je bio kada je on bio u avionu iz Lisabona. A koliko dugo je on bio u Lisabonu, da li znate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam kada je otišao, znam kada se vraćao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A možete da pretpostavite valjda da je to bio jedan vrlo kratak odlazak u Lisabon i da to što je bio u avionu u trenutku napada nema nikakve veze sa odsustvom njegove odgovornosti za to. Patriotska liga naroda je bila pod njegovom komandom. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U političkom smislu iza toga je stajao, znači u onom operativnom, neposrednom delu Ejup Ganić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li Ejup Ganić bio njegov zamenik?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali je on njegov zamenik, znači ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on preneo na njega funkciju vrhovnog komandanta i to preko televizije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, iz kasarne u Lukavici kada je bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, Izetbegović je direktno odgovoran za zločine te takozvane Patriotske lige naroda u vreme kad apsolutno niko nije ugrožavao nikoga u Bosni i Hercegovini.

SUDIJA MEJ: Mislim da svedok ne može da svedoči o tome. To je možda pitanje o kome treba da odluči Pretresno veće. Međutim, zvuči kao da se

uključuju presude i zaključci koje optuženi pokušava da donese, a nije na svedoku da to potvrdi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej, usmeriću se na činjenice. Generale, ako možemo da budemo racionalniji, da li je tačno da je 6. aprila 1991. godine organizovan u Sarajevu ispred hotela "Holidej In" (Holiday Inn) miting za Jugoslaviju? 6. aprila 1991. organizovan miting za Jugoslaviju, miting podrške Jugoslaviji.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja nisam siguran da li je bio 5. ili 6. aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neka bude 5. ili 6. aprila. Da li je tačno da je na mitingu na kome je bilo oko 100.000 ljudi, što je za Sarajevo ogroman broj priznaćete, među kojima rudari iz Ilijaša, Kaknja, Breze koji su došli da podrže Jugoslaviju? Da li je tačno da se iskoristila onda propaganda kako će u leđa mitinga da pucaju neki četnici iz prostorija Srpske demokratske stranke u hotelu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je bila isplanirana provokacija preko nekih pripadnika Zelenih beretki koji su bili smešteni u zgradi srednjotehničke škole pored "Holideja Ina". I oni su opalili metak prema masi sa leđa, a onda je protureno da pucaju iz "Holidej Ina", kako su rekli četnici, pripadnici SDS-a, jer su tu bile prostorije pre toga SDS-a koji je najvećim delom bio evakuisan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Već su ih bili napustili tada?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je još ljudi unutra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, a recite, ti koji su pucali šta ste utvrdili i koje ste rekli da su Zelene beretke, samo da se zna ovde, ko su te "Zelene beretke"?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zelene beretke to je bio prvi naziv dok nije obelodanjen naziv Patriotska liga naroda. Karakteristični su bili po zelenim beretkama koje su u određenim prilikama stavljali i imali su zelene šalove za raspoznavanje, a ovo je jedinica koja je tu dejstvovala sa opštine Stari Grad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li to bio teroristički akt? Ne samo provokacija kako kažete, nego teroristički akt?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam izneo činjenice, ne mogu da dajem ocene. Mislim da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to bio prvi slučaj pucnjave sa muslimanske strane da okrivi Srbe, a posle se sećate i reda za hleb, i Vase Miskina, i Markala jedan i Markala dva? Je li tu počela praksa da se ubijaju svoji ljudi, a okrive Srbi za to? Je li to bio prvi slučaj?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam kasnije za Markale i sve to šta se događalo, to znam iz medija, a na ovom mitingu nije ubijen nego je ranjen jedan čovek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to šta je ranjen nije zasluga onoga što je pucao ...

SUDIJA MEJ: Pomozite nam kod sledećeg, generale. Ovo su vrlo ozbiljne optužbe, tvrdi se da je jedna strana pucala na svoje sopstvene pripadnike, ubijala svoje ljude i da je to rađeno kao provokacija. Možete li da nam kažete na osnovu kojih saznanja vi to tvrdite? Meni se čini da vi niste u to vreme bili u Sarajevu.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ne, nisam bio u Sarajevu, imao sam organe bezbednosti u Sarajevu koji su uhvatili poruku preko radio uređaja koji su koristile "Crvene beretke" ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zelene beretke.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zelene beretke, izvinjavam se, da se počne sa akcijom. I iza toga je došlo do pucnja i došli smo i do televizijskog snimka, gde je uhvaćen, ja sada mislim da je to bio Caco po nadimku, iz zgrade srednjotehničke škole da su nakon toga izlazili. Znači, postojao je fono snimak iz radio saobraćaja i deo televizijskog snimka da izlaze iz srednjotehničke škole. Onda, tu je bila specijalna jedinica, deo specijalne jedinice MUP-a koji je odmah upao u "Holidej In" i znam za naređenje da se unutra sve polomi i da ništa ne sme ostati čitavo. Uhapšeni su, ja mislim tri ili četiri lica koja su bila u prostorijama SDS-a i nikada nije izvršeno kriminalističko veštačenje kojim bi se dokazalo da su pucali, parafinska rukavica, čaure ili ostali elementi dokazivanja, i nakon toga su pušteni. Jedan od tih ljudi sada živi u Beogradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, to su bili neki ne mnogo važni članovi SDS-a koji su se zatekli u prostorijama i uhapšeni, rečeno je da su to ti koji su pucali, a onda su bez objašnjenja pušteni. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jer nisu imali čime da ih optuže, a vama je potpuno jasno i poznato da su to uradile Zelene beretke. Je li tu ima kakve sumnje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nema, imam i neka imena ko je predvodio akciju, ko je rukovodio akcijom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li Juka Prazina ušao u zgradu Tehničke škole?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. On je u stvari bio taj koji je naredio pucanje iz zgrade škole.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je Juka Prazina, kažite samo da se zna, kratko?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedan od kriminalaca lokalnih koji je pušten bio iz zatvora i koji se uključio u Zelene beretke kao i na drugim prostorima gde su kriminalci korišćeni, od Hrvatske pa ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vas pitam sad za Juku Prazinu, za kriminalce i da je on bio tada u Zelenim beretkama. Je li to tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da su u hotel upale Sandžaklije koje je predvodio Mirza Jamaković, inače inspektor SUP-a Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su dobili zadatak da sravne hotel sa zemljom. Je li tako? I tamo prostorije SDS-a.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su uhapsili tu trojicu što su se tu zatekla i posle ih pustili bez ikakvog objašnjenja. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad za trenutak da pomenem događaj u Dobrovoljačkoj ulici, zbog upravo ove Izetbegovićeve strategije. Da li je, prema sasvim pouzdanim saznanjima vojne službe bezbednosti, da li su akciju u Dobrovoljačkoj ulici izveli pripadnici Zelenih beretki takođe, a u operativnom smislu da li je tačno da je akcijom neposredno rukovodio Zaim Backović zvani Zagi koji je u to vreme bio zamenik komandanta Teritorijalne odbrane, praktično kod Hasana Efendića koji je bio komandant štaba? Nekoliko sam vam pitanja u ovome postavio, ali suština je događaj u Dobrovoljačkoj ulici, ko je izvršio i šta se dogodilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvršile su ga Zelene beretke opštine Stari Grad koje su bile pod komandom, u operativnom smislu, Emina Švrakića, a Zaim Backović je bio, da tako kažem, na komandnom mestu u zgradi Predsedništva na drugom spratu, u jednoj kancelariji gde je bio i sin Alije Izetbegovića Bakir i gde je dolazio i Ejup Ganić radi praćenja situacije oko izvlačenja komande Druge vojne oblasti kroz Dobrovoljačku ulicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle generale, nema nikakve sumnje da ...

SUDIJA MEJ: Zaustaviću vas, prošlo je vreme za pauzu. Sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, da li je sporno da se tim zločinom u Dobrovoljačkoj ulici komandovalo direktno iz kancelarije Izetbegovića, iz Predsedništva Bosne i Hercegovine? Po svemu onome šta vi znate.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To nije bila kancelarija Izetbegovića, to je bila jedna mala kancelarija preko puta sale za sastanke u zgradi Predsedništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad kažem kancelarija, ne mislim na njegovu sobu gde on sedi nego mislim na Predsedništvo Bosne i Hercegovine gde je on bio predsednik Predsedništva.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači iz zgrade koja predstavlja njegovu kancelariju, njegovo sedište, iz njegovog sedišta?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Pre nego što nastavimo, časni Sude, želeo bih da nešto kažem. Ne nameravam da zaustavim ovu liniju ispitivanja, ali Pretresno veće će primetiti da se svedok nije bavio Bosnom prilikom svog glavnog ispitivanja i to iz razloga koje nam je objasnio kada se spremao da započne svedočenje. Pitanja koja se sada postavljaju o Bosni će sigurno uticati i na vreme i na obim dodatnog ispitivanja, jer se sada pokriva cela ta zapravo nova tema.

SUDIJA MEJ: U redu, mi nećemo zaustaviti ovu liniju ispitivanja zato jer ona može da bude relevantna za pitanja koja tek treba da pokrijemo. Prema tome, o tome mora da se govori. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, u vezi sa ovim šta gospodin Najs maločas kaže, mislim da je veoma relevantno da se ustanovi kako su počeli napadi u Bosni i Hercegovini.

SUDIJA MEJ: Nećemo vas zaustaviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da neposredno na terenu jedinicom Zelenih beretki komanduje Mustafa Hajrulahović zvani Talijan, a da jedinicom Patriotske lige naroda koju smo već definisali, Stari Grad, komanduje Emin Švrakić, a po vertikalnoj liniji na terenu je bio potčinjen Hasanu Čengiću? Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za ovu vertikalnu liniju, da je to potčinjenu Hasanu Čengiću. Ova dva lica koja smo naveli, imali smo ta saznanja, a znam za dolazak Hasana Čengića u zgradu Predsedništva nakon prenošenja komandne funkcije na Ejupa Ganića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kad govorite o prenošenju te glavne funkcije, da li je tačno da, kada je 2. februara uveče u vreme napada na Dom JNA iz Zenice u Sarajevo došao Fikret Abdić i obratio se preko radio-televizije narodu apelujući na mir, to je bilo oko 19.55, dvadesetak minuta iza toga iz Lukovice se na televiziju javlja Alija Izetbegović i sva predsednička ovlašćenja prenosi na Ejupa Ganića, praktično Ganić postaje vrhovni komandant? Je li to tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne 2. februara, verovatno je lapsus, 2. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da 2. maja, ne 2. februara, 2. maja, tačno.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je ovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je napadom na vojnu kolonu u Dobrovoljačkoj ulici komandovao Ejup Ganić koji je kasnije javno istupao sa tezom koja potvrđuje da je on ustvari komandovao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je dolazio u ovu komandnu sobu odakle su išle veze prema jedinicama na terenu. I znam kasnije za njegove izjave da nije bilo dogovoreno, navodno, da izlazi cela komanda Druge armije sa generalom Kukanjcem nego da se izvrši samo zamena generala Kukanjca za Aliju Izetbegovića i da uopšte nije bilo dogovora da izlazi vojska iz komande, da je trebala tamo ostati blokirana. I time je pravdao zašto je izvršen napad na tu kolonu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ta kolona vojske koja je izlazila iz kasarne nije vršila nikakve borbene aktivnosti, ona se jednostavno izvlačila iz te kasarne koja je bila blokirana?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Iz kolone niko nije opalio ni metak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su starešine i vojnici bili izvučeni iz vozila, da su odmah ubijena četiri oficira i jedna žena i jedan mladi vojnik dok su ostale prebacili u fiskulturni dom gde je vršeno njihovo ispitivanje od strane komandanta vojne policije Kerima Lončarevića i Fikreta Muslimanovića, bivšeg pukovnika JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Fikret Muslimović, ne Muslimanović. Tačno je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je, u vezi likvidacije i spaljivanja osam vojnika JNA u gradskom parku, da je prema pouzdanim saznanjima hapšenje ovih vojnika i kasniju likvidaciju i spaljivanje izvršio čovek pod pseudonimom Mišo, inače pripadnik vojne policije te takozvane Patriotske lige naroda, uz neposrednu asistenciju Ismeta Bajramovića zvanog Čelo, inače kriminalca koji je pre toga pušten iz zatvora radi priključenja Zelenim beretkama?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Naveo sam ja taj događaj već ranije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, tačno je?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To su operativna saznanja koja su lica izvršila likvidaciju, a tačno je da je osam lica likvidirano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je Izetbegović 26. aprila 1992. godine u Skoplju na sastanku sa Brankom Kostićem, između ostalog tu se razgovaralo o svim aspektima, rekao da u Bosni i Hercegovini nema paravojnih sastava, a da kada mu je predočena naredba Hasana Efendića kao novog komandanta bosanske TO, naredba kojom je naređena blokada svih vojnih objekata u Bosni i Hercegovini i napadi na jedinice koje bi pokušale da izađu iz tih objekata, odgovorio da je to učinjeno bez njegovog saznanja i saglasnosti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio na tom sastanku i ne znam kako je protekao. Znam za to kako je general Blagoje Adžić nas informisao kada se vratio sa sastanka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vas tako informisao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste vi vodili sa Izetbegovićem razgovor 5. februara 1992. godine u Sarajevu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je nakon neuspelog dogovora sa MUP-om Bosne i Hercegovine da se izvrši razoružanje paravojnih sastava BiH, znači Generalštab odlučio da vi u razgovoru sa Izetbegovićem njemu predočite saznanja i činjenice vojne službe bezbednosti o pripremama ove takozvane Patriotske lige naroda za napade na JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Delimično su tačni razlozi zbog čega sam išao na taj razgovor. Jedno je zato što nije prihvaćen onaj plan od 19. januara, a drugi je što smo nakon toga poslali informaciju za četiri člana ondašnjeg Predsedništva SFRJ i predlagali preduzimanje samostalne akcije razoružavanja. Međutim, iz Predsedništva su nam vraćene informacije na kojima nije bilo nikakvog stava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi u vezi sa ovim priprema-
ma takozvane Patriotske lige naroda za napade na JNA, da li je tačno da je u toku
razgovora Izetbegović dugo odbijao da takva organizacija uopšte postoji na teri-
toriji BiH-a, i kad mu je tek predložen deo originalne dokumentacije, rekao je da
se ti paravojni sastavi sada objektivno ne mogu razoružati?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To mislite na razgovor sa mnom?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je tada rekao da se mora
obezbediti da oni ne napadaju i ne blokiraju JNA ali da je u stvari onda u dru-
goj polovini aprila upravo komandant Teritorijalne odbrane napisao direktivu
o opštoj blokadi JNA u Bosni i Hercegovini? Je li to tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, o opštoj blokadi vojnih objekta
u Bosni i Hercegovini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li imate, generale, bilo kakva saz-
nanja o naoružavanju HDZ na području Slavanskog Broda i SDA na
području Dervente u toku 1991. i 1992. godine, dok ste vi bili na funkciji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa imali smo podataka na celom tom
prostoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato ko su Mujkić
Rešad i Šefik?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam za to ime Šefik, a ja mislim da
je prezime Mujkić, ne znam Rešada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je išta poznato o dva
kamiona, šlepera ljubljanske registracije koji su marta 1992. godine stigli u
Slavonski Brod i odatle u pratnji MUP-a BiH prebačeni u Derventu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam imao ta saznanja, ne mogu da
se setim toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato ko je Petar
Očaušanin?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je Očaušanin organ bezbednosti,
ja mislim u garnizonu Brčko, ako se ne varam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio je organ bezbednosti u garnizonu JNA u Derventi, upravo kad su ovi kamioni došli, kada se ovaj transport dogodio.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Moguće da je bio u Derventi, znam da je bio na tom prostoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je Rešad Mujkić u to vreme bio predsednik SDA za Slavonski Brod i potpredsednik SDA za celu Hrvatsku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu toga da se setim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je vlasnik privatnog preduzeća "Kolt" bio upravo taj Rešad Mujkić iz Dervente, i da je to preduzeće kupilo od proizvođača milion i 798.350 komada, pištolje i municiju raznih kalibara i vrsta tada? Bila je informacija o tome.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: O tome nije bila informacija, to je bio deo koji je lansiran kroz kampanju oko navodnog naoružavanja, preko Muslimana, oko naoružavanja Hrvata na tom prostoru. Znači ja za to ne znam, nemam operativnu informaciju o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li vam je onda poznat vaš izveštaj od 5. avgusta 1991. godine koji ste podneli Generalštabu o stanju, evo ja imam ovde, gore piše rukom "Izveštaj načelnika Uprave bezbednosti Generalštabu, štabu Vrhovne komande JNA, Ace Vasiljevića, 5. avgusta 1991. godine", a ovo je otkucano, piše: "Teze za izlaganje načelnika Uprave bezbednosti SSNO, u Generalštabu 5. avgusta 1991. godine". Da li se sećate tog vašeg izlaganja i situacije koju ste opisali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga, sećam se da imam 6. avgust kao zapisan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moguća je, moguća je greška kod vas, jer ovde piše 5. avgust, možda je sastanak bio 6. avgusta.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta je tema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo šta piše u izveštaju, ja ću vam pročitati, pa ćete mi reći, a daću vam ga da ga pogledate. Govorite o tome da je u Hrvatskoj JNA proglašena okupatorskom i da treba očekivati da će se u narednom periodu činiti veliki napori da se JNA imenuje kao agresor. "Vrhovništvu Hrvatske veoma se žuri da isprovocira rat sa JNA kako bi

Hrvatsku prikazala kao žrtvu agresije i time izazvala vojnu intervenciju zapada radi zaštite "demokratije". Verovatno je to jedan od osnovnih razloga što na kriznim područjima po nahođenju zapovednika snage MUP-a i ZNG-a mučki napadaju jedinice JNA". Da li se sećate toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ja takav izveštaj nisam sastavljao, a ako postoje takve beleške negde, to bi moglo da bude izlaganje nekog od rukovodilaca SSNO-a koje sam beležio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, izlaganje nekog od rukovodioca, daću vam ja sada ove teze da pogledate, pošto se ovde kaže da su ovo teze vašeg izlaganja, upravo na tom sastanku. A da li su tačne ove činjenice i ocene koje se iznose, prema vašem saznanju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu one sporne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: One nisu sporne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu sporne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SUDIJA MEJ: Dozvolite da svedok vidi ovaj dokument tako da to možemo da pojasnimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo pojasnićemo, samo bih hteo da pročitam još nešto. Ovde kaže: "U BiH, legalni i legitimni organi vlasti BiH su ponovo za sedam dana prolongirali slanje regruta u JNA. Stranačko paravojno organizovanje SDA, HDZ i SDS je u završnoj fazi. Napadi na JNA od strane lidera HDZ i SDA su sve drskiji. Jedinice JNA, posebno u Bosanskoj Krajini, pod neprekidnom su agenturnom osmatračkom delatnošću Hrvatske obaveštajne službe. Glavni inicijator antiarmijskih delatnosti u BiH je ministar odbrane BiH-a Jerko Doko. Sporazum između SDS i MBO ima perspektivu ako i Alija Izetbegović prihvati ovu realnost. To je trebalo da se smiri situacija".

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tog dela se sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda govorite i o Srbiji, o delatnosti nekih opozicionih partija, kako Srbi nemaju interes da budu pod simbolom komunističke JNA. Tu citirate Srpski pokret obnove, kažete da sve to ima cilj da se JNA kompromituje i razbije i istovremeno stvaranjem Srpske nacionalne garde stvori paravojna formacija koja će silom preuzeti vlast u Srbiji, a JNA ukinuti. O tome šta SPO namerava da uradi sa aktivnim vojnim licima JNA se javno govori, citirate: "Zadržaćemo u Srpskoj gardi oficire do čina kapetana, lekare i inženjere viših činova, sa ostalima ćemo se obračunati na svoj način" i tako dalje. Da li se toga sećate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovog zadnjeg dela ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo pogledajte, ovo je, ovo je vaš, ovo su teze od vašeg izlaganja, verovatno će vas podsetiti. Ovo šta sam vam citirao na kraju je treće strane, gde govorite o napadima MUP-a, "mučki napadaju jedinice JNA Ministarstvo unutrašnjih poslova i Zbor narodne garde". Na kraju treće strane vam je to šta sam vam citirao o mučkim napadima. Možete da pogledate ceo dokument pa možemo kasnije ...

SUDIJA MEJ: Generale, pogledajte molim vas ovaj dokumenat kako bi osvežili pamćenje o njegovom sadržaju, a nakon toga će vam i Pretresno veće postaviti nekoliko pitanja o njemu. Generale, recite nam pre svega šta je to, šta je taj dokument koji ste upravo gledali?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja se dokumenta u ovoj formi ne sećam uopšte. Ovde nema ni mog rukopiša i ovo je napravljeno kao neke teze za izlaganje. Ja sam obično sva svoja izlaganja beležio u svojoj radnoj beležnici i retko sam imao kucani tekst i da sa kucanog teksta nešto pričam. Ali, ja sam rekao da je deo nečega ovde šta je optuženi pročitao tačan. No, teze ovakve, ja opet kažem ja sam pisao u svojoj beležnici i relativno dobro pamtim, a da sam ja tražio da mi neko drugi pripremi teze za referisanje, to nije bio moj stil rada, to znaju svi u Upravi koji su me poznavali. Ja sam uvek sam spremao sve šta sam trebao da izlažem i to sam pisao u svojoj beležnici. Da imam beležnice, mogao bih da pogledam, ali meni taj 5. avgust ne prolazi, prolazi mi 6. avgust. To je prvi datum kada je, pamtim ga po tome što su tog dana dobijeni prvi put podaci o ilegalnom oružju u luci Konstanca i tad sam imao sastanak kod generala Kadijevića. Znači ne mogu, sad bih morao da pročitam ceo tekst pa da vidim da li nešto odgovara ili ne odgovara. Ponavljam, ja ovakav tekst nisam nosio niti sam izlagao na sastanku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro da li ima ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Da li u ovom dokumentu postoji nešto šta se može povezati sa vama, neki detalj koji ukazuje da je to vaš tekst?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ne. Ja tekst nisam pročitao ceo. Znači kategorički stojim da ga ja sastavljao nisam. Ovaj tekst ima karakter možda pripremanja nekog tima, da se meni da šta je to šta ja treba da referišem. Znači ponavljam, ovakav tekst nikada, ne samo ovaj nego bilo koji drugi nisam imao kao kucani tekst koji sam nosio na sastanak i izlagao. Za sastanke sam se pripremao najčešće sam, to sam beležio u različitom obimu u svojoj radnoj beležnici, a kada sam izlagao nisam čitao nego sam diskutovao živom rečju. Dalje ...

SUDIJA MEJ: U redu.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Dozvoljavate još da dodam. Uobičajeno je u proceduri u Upravi bezbednosti da, ako bi ovo kucano bilo za načelnika Uprave, onda gore obavezno stoji: "Vojna tajna, strogo poverljivo, primerak broj taj i taj". Znači, sasvim sigurno gore u desnom uglu, to je rutinska jedna stvar koja se stalno kucala. Ne mora da bude štambilj, da se zavede ako se to daje, na primer, kao neki radni materijal, ali oznaka tajnosti stoji. I neobičajeno je da na kraju teksta na levoj donjoj strani nema inicijala lica koje je tekst sastavljalo i lica koje je to kucalo.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, molim da se svedoku tokom sledeće pauze da prilika da u potpunosti pročita ovaj dokument. Mislim da je suviše da se sada traži od svedoka, dok sedi na mestu za svedoke da pregleda dokument od pet stranica. Zato bi bilo dobro da ga tokom sledeće pauze on detaljno pročita, da se malo pauza možda i produži, jer bi nam to bilo od koristi.

SUDIJA MEJ: U redu. Sada ćemo ovaj dokumenat označiti za identifikaciju. Međutim, pre toga imamo tu još jedan dokument koji potiče od optuženog, a to je čini mi se nacionalna struktura generala JNA. To će dobiti sledeći dokazni broj, a ovaj dokument koji je sada kod svedoka će dobiti broj koji sledi posle toga.

sekretar: Da, časni Sude, spisak će imati broj dokazni predmet Odbrane 101, a dokument o kojem govorite 102, označen samo za identifikaciju.

SUDIJA MEJ: Generale, molim vas da tokom sledeće pauze pažljivo pročitate ovaj dokument, kada vam bude zgodno da to učinite na miru. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da stavimo na stranu normalni izgled tog dokumenta, jer na njemu piše: "Teze za izlaganje načelnika Uprave bezbednosti" i tako dalje, to ste bili vi, ali da stavimo na stranu, ja neću da polemishem o tome je li to vaš dokument ili nije, sobzirom da vam je gospodin Mej dao uputstvo da pročitate u pauzi. Molim da imate u vidu da ću vam postaviti pitanje sa stanovišta sadržine onoga šta piše u tim tezama, je li to tačno ili nije, sobzirom na to vreme o kome se referiše u tom dokumentu, je li to tačno ili ne. Vi ste rekli da je tačno ono što sam vam citirao, ali pročitate ceo dokument, pa ćete moći da mi odgovorite je li to tačno ili nije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedan deo sam rekao da je tačan, deo koji sam prepoznao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prepoznali ste jedan deo. Prema tome, zamoliću vas posle pauze da kažete šta tu, na primer, nije tačno, jer bitna je materijalna istina, a ne forma dokumenta koju ste mogli i zaboraviti, ili vam je neko napravio teze ili nije i tako dalje. Cilj mog pitanja nije to nego sadržina o kojoj se govori u tome. A da li u to vreme, da li je tačno, znači ovo smo videli, ničim izazvani napadi na JNA, ovaj Dom JNA, pa Dobrovoljačka ulica i tako dalje, da li je tačno da u to vreme su hrvatske jedinice upale u Bosnu i Hercegovinu i izvršile likvidaciju Srba, nešto kasnije od toga naravno, ali to je bio prvi veliki napad u selu Sijekovac, Bosanski Brod 27. marta 1992. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to bio prvi napad oružanih formacija Hrvatske na teritoriju Bosne i Hercegovine i uopšte prvi napad bilo kakvih oružanih formacija izvan Bosne i Hercegovine na teritoriju Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pre toga je porušen most bio u Orašju na Savi koji je spajao Bosnu i Hercegovinu sa Hrvatskom, a i mislim da je bilo i vatrenih dejstava sa prostora Hrvatske prema bosanskoj strani. Ali ovaj veći upad, ja mislim da je to bio jedan od prvih upada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je dejstvo izvodila 108. brigada Zbora narodne garde koja je operisala na teritoriji Slavenskog Broda i da je komandant te takozvane Patriotske lige naroda za severoistočnu Bosnu Vahid Karavelić, kasnije general u BiH, posedovao originalnu dokumentaciju o nabavci oružja i municije za jedinice Patriotske lige naroda oko Zvornika, upravo iz skladišta te brigade, te 108. brigade Zbora narodne garde koja je upala na teritoriju Bosne i ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, postavljajte jedno po jedno pitanje. Šta želite da sada svjedok odgovori?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvo, da li je tačno da je po vašim saznanjima dejstva izvodila 108. brigada Zbora narodne garde?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da nabavka oružja i municije za jedinice te takozvane Patriotske lige naroda takođe potiču iz skladišta te brigade za reon Zvornik?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prema dokumentaciji koja je pronađena kod tada kapetana Karavelić Vahida tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi da li je tačno da je upad u Bosanski Brod tada izvršen sa tridesetak vozila, 15 tenkova? I onda su u selu Sijekovac likvidirane srpske porodice Zečević, Bašić, Radovanović?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Prvo 30 vozila, 15 tenkova. Da li znate da li je to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja ne mogu sada da dam precizan podatak koliko je bilo tenkova, koliko vozila niti poimenično ove porodice koje su navedene, koje su likvidirane. Ali znam da je to bila jedna jača borbena grupacija, da je bilo oklopnih vozila i znam za zločin koji je počinjen nad lokalnim Srbima koji su posle toga, tela su bačena u Savu, ali nemam ove detalje koje optuženi navodi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, možemo onda da idemo dalje. S obzirom da su i hrvatsko vrhovništvo i Izetbegović hteli u to vreme rat i

na Kosovu, da li je tačno da je služba bezbednosti vojske još mnogo ranije otkrila prve ilegalne grupe na Kosovu u okviru JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa jeste, te su grupe, prva je grupa u JNA otkrivena negde početkom 1981. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači još 1981. godine je otkrivena?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači pre početka demonstracija na Kosovu 11. marta otkrivena je prva ilegalna grupa u JNA, od nekih dvadesetak i nešto članova, čije je jezgro bilo u Sarajevu, u garnizonu Sarajeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je vaša služba 1984. godine otkrila vojno organizovanje albanske emigracije u svetu, sa centrima u zemlji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, u julu 1984. godine otkriveno je objedinjavanje svih ilegalnih organizacija na Kosovu koje je izvršeno 17. februara 1982. godine i naziv te nove objedinjene organizacije bio je "Pokret za albansku Socijalističku Republiku Jugoslaviju" ili skraćeno "PASARAJ".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je vaša služba 1990. godine otkrila ilegalan uvoz oružja na Kosovu i dokumentovala ga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam govorio o uvozu pištolja preko firme "Kinteks" za Kosovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, generale, da 1990. i 1991. godine ni generali ni oficiri JNA se nisu bavili politikom već su profesionalno obavljali svoju dužnost, očekujući da Predsedništvo SFRJ i politički faktori nađu politička rešenja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po onome šta je meni prisutno, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde, vama je poznato ime Čandića koji je bio organ bezbednosti kod vas?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Želim da vas pitam, ne u vezi sa njegovim iskazom, jer to nije vaš posao, nego u vezi samo sa jednim delom njegovog iskaza gde je on navodno citirao vas. Naime, on je ovde rekao da ste vi na jednom sastanku organa bezbednosti ljutito govorili kako Milošević

sprovodi aktivnost da mu generali JNA potpisuju neku lojalnost. Pošto sam to prvi put čuo, molim vas da mi odgovorite na pitanje je li tačno da ste vi govorili o tome da Milošević traži od generala JNA da mu potpisuju lojalnost?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno uopšte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda mogu da preskočim nekoliko pitanja. Kada govorite o oficirima koji su bili u vojsci Republike Srpske Krajine ili u Vojski Republike Srpske i uopšte o tim događajima u vreme o kome vi možete merodavno da svedočite, da li je tačno da je upravo vaša Uprava bezbednosti koristila priliku da, kad neki bivši pripadnik JNA dođe da obiđe porodicu, dođe iz Republike Srpske Krajine ili Republike Srpske, da ga svrate na neformalan razgovor da bi se obavestili o stanju, prikupili informacije i tako dalje? Pošto nisu imali nad njima neke komandne ingerencije, da su koristili razne neformalne mogućnosti, kada neko dolazi da sa njim kontaktiraju i prikupe informacije iz tih neformalnih razgovora. Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja tada nisam bio u Vojski Jugoslavije, a po onome šta mi je poznato, njih niko nije ni pozivao da dođu kod svojih ranije pretpostavljenih na te razgovore, ali mi je poznato da su oni sami dolazili, verovatno i radi zainteresovanosti da li će biti mesta za njih ponovo u Vojski Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je generala Mladića kao visokog oficira JNA, a inače iz Bosne, na mesto komandanta štaba Vrhovne komande, odnosno komandanta štaba Vojske Republike Srpske imenovalo rukovodstvo Republike Srpske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ko ga je imenovao, nije mi to poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Još samo da vas pitam za još jedan navod Čandića za koji biste morali znati. On je govorio o rezervnom vojniku JNA koji se zvao Goran Nikolić. On je rekao da je on likvidirao četiri vojnika nakon čega je, po Čandiću, samo formalno uhapšen, a zatim pušten na slobodu. Pošto mi se ovo činilo neverovatno, ja sam zabeležio da vas pitam kada dođete da svedočite da li je bilo moguće da neki vojnik likvidira nekog vojnika u JNA, pa da ga samo formalno uhapsi i puste na slobodu? I da li uopšte nešto znate o tom događaju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja za takav događaj da je Goran Nikolić likvidirao četiri vojnika ne znam. Znam da je on likvidirao četiri zarobljenika ZNG.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbora narodne garde, da.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, Zbora narodne garde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bez obzira, opet se svodi na zločin.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali, ali iza toga on je priveden, saslušan i pod krivičnom prijavom predat vojnom pravosuđu i u vojnom zatvoru je bio sve do prestanka onog stanja neposredne ratne opasnosti, kada je predat civilnom pravosuđu u nadležnost. I znatno je, znatno kasnije sam saznao da je bio i kažnjen, ne znam kojom kaznom. Znači nije tačno da je pušten nakon ispitivanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu je suština pitanja, jer ako je neko napravio zločin pa ga neko formalno uhapsi i pusti, onda je na neki način njegov saučesnik. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sasvim tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je, dakle, uhapšen, bio u zatvoru vojnom, posle predat civilnom pravosuđu i osuđen?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kasnije sam saznao da je osuđen, znači tada nisam bio u toku šta se događa, jer sam penzionisan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate nešto o tvrdnji Čandića da su pripadnici JNA u selu Ljubače kod Tuzle ubili komandira voda vojne policije, Albanca, a prema podacima koji su meni dostavljeni, istina je da je taj komandir voda vojne policije ubijen na barikadi koju su postavili muslimanski ekstremisti, kada je intervenisao oko razoružanja vojnika JNA koji su prevozili hranu? Da li znate nešto o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam i detalje oko toga. Tačno je ovo šta ste vi naveli. Znači, prvo su razoružani vojnici i oduzeta im hrana koju su prevozili u skladište, a onda je intervenisao komandir voda vojne policije, taj poručnik Albanac, i on je na toj barikadi ubijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko ga je ubio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam imena ovih iz Patriotske lige naroda koji su držali barikadu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ubili su ga muslimanski ekstremisti koji su držali barikadu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. A njima je nadređeni bio tada kapetan Karavelić Vahid, i nakon toga je Karavelić uhapšen i još tri oficira iz njihovog štaba koji je bio tada u Živinicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i to smo onda razjasnili. A recite mi molim vas, da li je tačno da u JNA nikad nije donošena nikakva odluka o formiranju armije Republike Srpske ili kako su oni govorili, armije bosanskih Srba? Ni na kakvom nivou unutar JNA niko nije planirao osnivanje armije Republike Srpske, to je bila stvar Republike Srpske. Dakle, moje pitanje je da li je neko u JNA doneo bilo kakvu odluku o osnivanju armije Republike Srpske?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato da je bilo ko iz JNA radio na tome. Znam čak za jedan insert iz razgovora koji je prepričao, ovaj, general Adžić po povratku iz Skoplja na sarajevskom aerodromu sa, ja muslim, Karadžićem i Koljevićem koji su se interesovali za sadržaj razgovora, dogovora u Skoplju prethodnog dana 26. i da su oni tada, prema interpretaciji generala Adžića, likovali da će dobiti svoju državu, a da će JNA postati njihova vojska. I to je sa jednim podsmehom govorio o toj njihovoj ideji general Blagoje Adžić. Znači, ne da nije JNA učestvovala u tome nego, po ovoj interpretaciji se vidi da je to čak smatrala i apsolutno nemogućim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Apsurdnim. Dobro. Vi ste, generale, govorili o nekom sastanku kod mene marta 1992. godine. Ja lično nemam tako dobro pamćenje kao vi, ali koliko se ja sećam, upravo Zoran Janačković koga ste pomenuli je tražio da vas ja primim, jer raspolazete nekakvim informacijama koje želite da mi iznesete. Je li to tako bilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da kažem ko je predložio, ja sam opisao kako sam kod vas došao. Znači rekao mi je Zoran Janačković, znači doslovno što mi je rekao: "Šef hoće da te vidi".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kad ste došli ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta je tome prethodilo, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tome je prethodilo da je on meni objasnio da vi imate neke informacije koje želite da mi saopštite. Je li tačno da, kad ste došli kod mene, ja vas nisam pitao ništa nego sam rekao: "Evo slušam vas, izvolite generale, šta imate?"

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvo, Zoran Janačković u to vreme nije načelnik Resora državne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To i ne tvrdim, već je bio u Ministarstvu inostranih poslova.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa sam hteo da kažem, da ja tada sa njim nisam komunicirao niti mogao da mu stavim do znanja da imam neke informacije. A opisao sam kako je razgovor tekao i stoji da ste vi tada rekli da nemate šta da me pitate, ja sam iscrpno referisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naime, slušao sam šta imate da mi kažete.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tako? Je li tačno da ste mi onda govorili o uticaju stranog faktora i o održavanju budućih demonstracija marta, koje su planirane bile za 9. mart 1992. godine? Je li tačno da je između ovih prvih i ovih drugih stajao strani faktor, prema informacijama koje ste vi imali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu decido da se setim šta sam sve referisao, ali je sigurno da sam govorio o aktivnosti stranog faktora i sigurno je da je najveći deo izlaganja bio upravo posvećen našim saznanjima iz vojne službe o tome kako će proteći demonstracije. Jer poznato je vama da smo ja i general Blagoje Adžić u februaru imali kontakt sa Vukom Draškovićem, upravo radi upozorenja da se ne izaziva građanski rat u Beogradu na ulicama kroz rušilačke demonstracije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sad na stranu šta ste mi tada vi dali kao informacije. Pitam vas da li vam je poznato da je iza tih devetomartovskih demonstracija stajao strani faktor i 1991. i 1992. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znate kako, svi su ti ljudi imali, čelni ljudi iz opozicije imali brojne kontakte sa raznim stranim predstavnicima i sada ja ne mogu da dam precizno ocenu i da kažem da je ta i ta služba njima naredila da organizuju demonstracije, ali je evidentno da su oni bili u kontaktu sa raznim stranim predstavnicima, od diplomatskih pa do drugih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne idemo dalje pošto očigledno ne želite dalje da idete na taj teren. Da li sam ja od vas tražio bilo kakve informacije o generalskom kadru, neke specifične informacije o vojsci ili bilo šta drugo? Da li sam tražio da me o bilo čemu vi dalje informišete?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, niste ništa konkretno tražili od ovoga sada šta ste naveli, samo ste rekli da ja radim neke informacije u Upravi, da to znate i da biste voleli da ih vidite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko se ja sećam, a čini mi se da ste i vi rekli da pretpostavljate da ja dobijam informacije koje izlaze iz vaše službe, a da sam vam ja rekao da ja nikakve informacije vaše službe ne dobijam i da verovatno tu negde ima neka, kako bih rekao, neki filter koji te informacije zaustavlja. Je li tako bilo ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije tako. Decidno ste rekli, ja sam vam odgovorio da svaki dan dostavljam informacije MUP-u Srbije, MUP-u Crne Gore i saveznom MUP-u, a vi ste rekli da nešto od toga dobijate, ali da niste sigurni da li vam nekada nešto i sklone, pa biste zato voleli da vam ja dostavljam informacije. Ja sam vam rekao da, ako ne dobijete informaciju i 1. maja, na državni praznik, znači da su vam sklonili, jer svaki dan radimo informaciju i svaki dan dostavljamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li ste bilo kada vi lično prisustvovali da sam ja zvao bilo kog generala na razgovor? Da li imate saznanja o tome da sam zvao bilo kog generala iz Vojske Jugoslavije ili JNA na razgovor?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za to, znam šta mi je rekao general Adžić kada sam se ja njemu javio da treba da idem na razgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta vam je rekao general Adžić?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Doslovno mi je rekao: "Hvala ti što si mi to rekao kao čovek, ali ja znam da Slobodan njih poziva i siguran sam da si ti prvi i da ćeš biti poslednji koji mi je to rekao".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači niko mu do tada nije rekao, ali on pretpostavlja da ja nekog pozivam?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, rekao je da zna, ne da pretpostavlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ajmo onda da raščistimo ovo sa generalom Stevanovićem Božidarom ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Taj deo je bio na privatnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ne znam da li da preskočim onda ili da ...

SUDIJA MEJ: Pređimo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, vraćamo se na Kosovo, samo sad ne sa stanovišta onih pitanja o kojima smo na početku razgovarali nego sa opšteg stanovišta. Da li je tačno da smo na Kosovu imali terorizam i to ne samo UČK već i mnoge druge terorističke organizacije? I da je 1999. godine, dakle i u vreme kad ste vi bili reaktivirani, vojska na Kosovu bila suočena sa dobro organizovanim terorističkim jedinicama, naravno ne samo sa njima već i sa agresijom NATO pakta koja se događala paralelno i istovremeno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao saznanja iz kontakta sa nekim licima koja su poznavala stanja na Kosovu, još od 1997. godine, da je tamo objektivno konstituisana paravojska koja je uspostavljena gotovo na čitavom prostoru Kosova i Metohije i da su to bile jake i dobro naoružane snage. I znao sam i za neke oficire koji su ranije bili u JNA, koji su bili suđeni zbog organizovane neprijateljske delatnosti, da se nalaze na čelnim funkcijama u toj paravojnoj organizaciji. Znači, to je meni poznato i poznato mi je da je bilo još grupa naoružanih, manjih, u vreme kada sam ja reaktiviran i da je blokiranje i uništavanje tih grupa, pre svega, bio zadatak MUP-a Srbije. U fazi kada sam ja došao na Kosovo tako je bilo. I znam da je bio spor na onom sastanku, ne spor, 17. maja kod vas, znači u diskusiji ste spomenuli portparola Vojske Jugoslavije, da je neoprezno i nepotrebno davao izjave za javnost, da su sve grupe manje više na Kosovu uništene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta nije bilo tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, znači da to nije tačno i drugo, da to može da ima štetne posledice, jer bi to onda moglo da znači da bi se sad vojska mogla povući, i da NATO može ući na Kosovo jer nema grupa, prema tome, zašto će vojska na Kosovu. Znači samo potvrđujem široko ovo šta ste sada rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sobzirom da ste do 1992. godine bili neprekidno u aktivnoj službi i da ste jedno vreme bili na čelu Uprave bezbednosti, da li vam je poznato, prema podacima koje ste ukupno imali o situaciji na Kosovu, koliko je građana srpske nacionalnosti u te dve dekade, znači u dve decenije, da uzmemo samo dve gde ste vi bili u, kako bih rekao, najaktivnijoj vojnoj službi, moralo da napusti Kosovo zbog pritisaka koji su na njih vršili albanski ekstremisti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nemam precizne broјčane, pa čak ni okvirne podatke o tome koliko je Srba napustilo Kosovo, ali u tom periodu od 1981. godine, kada smo sticajem okolnosti morali da pratimo delatnost ekstremnih snaga na Kosovu, prisutni su mi brojni primeri pritiska raznih vrsta, silovanja, tuče Srba, pritiska da od njih se otkupi zemlja i da se isele. Znači, evidentno je da su ti pritisci od jednog dela ekstremista na Kosovu bili evidentni. Zbog toga je, u tom periodu nije bilo jednostavno čak da se dobije dozvola za iseljenje sa Kosova od organa vlasti, upravo da Srbi koji su hteli u velikom talasu da napuštaju Kosovo, morali su pre toga da dobiju odobrenje mesnih vlasti da imaju zaista razlog zbog čega treba da se isele, jer je to pretilo opasnosti da Kosovo postane etnički čisto. A broјčane podatke ja o tome nemam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je, eto u to sve vreme o kome govorite, od 1980. godine do 1990. godine, eto od 1980. godine pa do 1992. godine, dok ste bili u aktivnoj vojnoj službi, da li je bilo pritiska Srba na Albance, bilo koje vrste, ili je samo bio jednosmeran pritisak albanskih ekstremista na Srbe da se iseljavaju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije mogla manjina da vrši takav pritisak. Međutim, među Srbima je bila jedna manja ekstremna grupacija, vi je znate, znate koji su to ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji na primer, na koga mislite? Ne znam.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa od Kecmanovića, Bulatovića i drugih iz Kosova Polja (Fushe Kosove).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jesu ubili nekog oni?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dozvolite samo da kažem, nije bilo pitanje da li su ubili niti sam ja to tvrdio. Oni su u stvari vršili podgrejavanje na otpor i stalno isticanje ugroženih prava, znači prenaplašavanje svega toga. Znači, ja ne sporim da su problemi postojali, ali je i u srpskom establišmentu postojao ekstremni deo koji je imao i jako radikalne, ekstremne stavove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte molim vas, u čemu su ekstremni stavovi, na primer, Bulatovića, ako smo maločas konstatovali da su Srbi bili žrtva pritiska? Ekstremni stavovi su protest protiv takvih pritiska i pri tome taj protest je isključivo verbalni, a ne nikako nasilje. Je li tako bilo ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jesu vršili neko nasilje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Oni su u manjini bili, nasilje nisu mogli da primenjuju, ali vi se sećate transporta i vozova koji su bili organizovani sa Kosova i dolazaka u Beograd radi vršenja pritiska da se ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se zaštite.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači da se drugačije definišu odnosi i položaj Srba na Kosovu. Znači, vršena je manipulacija sa ljudima i traženo rešenje u Beogradu. I sad, ako bi se vraćali 12 godina u nazad, verovatno da bi Srbi poželeli onakvo stanje kakvo je bilo 1990. godine, a ne kako je sada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi znate ko je rasturio Jugoslaviju i ko je okupirao Kosovo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam na koju Jugoslaviju mislite, ima više Jugoslavija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa i onu Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju, a i ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Sada prelazimo na opštu raspravu. Da li imate drugih pitanja o aktivnostima Srba na Kosovu. To je bila tema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da povežem neke stvari. Da li je tačno da je, posle Kosova, najveći broj Srba pre izbijanja sukoba u bivšoj SFRJ

upravo usled različitih pritisaka napuštao teritoriju Bosne i Hercegovine, pre izbijanja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U Bosni i Hercegovini?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I teritoriju Hrvatske. Da li znate koliko je pre izbijanja sukoba bilo srpskih izbeglica iz Hrvatske u Srbiji, na primer? Da li ste imali o tome podatke?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To su različiti vremenski periodi. Ja znam za broj pripadnika JNA koji su sa porodicama napustili prostor Slovenije i Hrvatske, to je bilo negde oko 18.500 ljudi, a negde oko 5.000 porodica. A stoji činjenica da gde god je dolazilo do krizne situacije ili do početka rata, da je migracija stanovništva pratila tu pojavu, i ne samo Srba nego su iz Bosne i Hercegovine bežali i Muslimani i Hrvati koji nisu hteli da učestvuju u tim događajima. Ta migracija, da je tako nazovem, je naročito karakteristična od februara, marta 1992. godine, nakon postavljanja prvih barikada u Sarajevu posle ubistva Gardaševića na srpskoj svadbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se desilo na toj, je li to bilo prvo ubistvo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To se obično tretira kao prvo ubistvo. Međutim, pre toga već smo navodili da su ubijani oficiri, mladi oficiri, pod-officiri JNA. Znači, ubijen je Čeh Vojko kod Lištice, još u avgustu 1991. godine, zatim je ubijen zastavnik Mihailović u selu Sapna, između Tuzle i Zvornika. Međutim, to se ne računa kao da su žrtve nastale i govori se uvek o Gardaševiću kao prvom žrtvi u Bosni i Hercegovini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Civilnoj, civilnoj.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije nikad naglašavano civilnoj nego prvi Srbin koji je ubijen govoreno je da je Gardašević, a zastavnik Mihailović je bio isto Srbin. Znači, ta ubistva su krenula od avgusta meseca na području zapadne Hercegovine, pa onda preko ovog drugog slučaja u Tuzli, pa je onda ubijen poručnik Albanac, isto u okolini Tuzle, kod skladišta "Ljubača" između Tuzle i Živinica. Dakle, bilo je vojnih lica koji su pre toga bili žrtve, ali ubistvo Gardaševića je izazvalo blokiranje Sarajeva koje su organizovali iz SDS-a, ali i drugih omdmah stranaka, i SDA i HDZ-a. Bilo je 19 barikada 1. marta, 12 barikada su držali Srbi, četiri su držali Muslimani i tri su držali Hrvati. I tada je MUP Bosne i Hercegovine i JNA jednom, ovaj, zajedničkom akcijom rasturili su te barikade i smirilo se Sarajevo tog 1. marta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se može ceniti, generale, da se upravo u tom jednom nizu godina, da je došlo do eksplozije muslimanskog fundamentalizma koji je svoju oštricu usmerio pre svega prema Srbima?
SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znete kako, to su jako globalne ocene, ja više volim da baratam činjenicama. Ja mogu da govorim o povampirenju nacionalističkih strasti u svim nacionalnim sredinama koje, umesto da budu zaustavljene jednom organizovanom političkom akcijom svih faktora koji su mogli to da učine, objektivno se išlo na raspirivanje, uvek sa optuživanjem drugog naroda za nešto što se čini, a svoj narod je, po tumačenju tih lidera, žrtva. I vi ste učestvovali na onim sastancima takozvanog putujućeg cirkusa i Predsedništva koje se, Predsedništva Jugoslavije koje se sastajalo sa pokušajem da se dođe do mira, ali na žalost, to je bio uzaludan pokušaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da je upravo to raspirivanje i konfrontiranje jednih sa drugima, to podsticanje islamskog fundamentalizma, podsticanje ideja iz Drugog svetskog rata bio deo zamisli i ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne možete. Uopšte niste slušali njegov odgovor. Odgovor je bio sasvim jasan, rekao je da ne želi da se bavi stvarima na takav način. Prema tome, pokušaj da stavite svedoku reči u usta nije propisan način unakrsnog ispitivanja. U svakom slučaju, sada idemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre nego što nastavim sa pitanjima gde sam stao, pošto smo rekli da će general pročitati ovaj dokument koji nosi naziv: "Teze za izlaganje načelnika Uprave bezbednosti u Generalštabu 5. avgusta 1991. godine", jeste li uspeli da pročitate?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo mi kratko odgovorite, da li to šta je tu u tim tezama navedeno je sporno ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvo je sporno što to nije referisanje u Generalštabu kako je rečeno i gore što je napisano u tekstu, štabu Vrhovne komande. Ovo je mesečno referisanje u Operativnom centru Generalštaba i na taj, na to referisanje retko kada ide načelnik Uprave bezbednosti, ide neko

od načelnika odeljenja u Upravi bezbednosti, Prvog ili Drugog odeljenja. Spor an je dakle materijal koji je neki od referenata pripremao za svog načelnika koji ide da referiše i to je dosta paušalna priprema. Ja sam siguran da ni taj načelnik nije ovo izlagao na ovakav način. Znači, ima spornih delova. Ima konstatacija koje čak nikako ne bi smele ni da se kažu, kao na primer na trećoj strani, najava dolaska mirovnih snaga Evrope (Europa) u Jugoslaviju bez oštrog protesta saveznih organa, čak i saveznog sekretara za narodnu odbranu, pa u zagradi rečeno: "U svojim intervjuima savezni sekretar za narodnu odbranu više puta je isticao da će svaki prelazak jugoslovenske granice stranih trupa u bilo kom svojstvu" i tako dalje. Znači, apsolutno je u suprotnosti sa odnosima u Generalštabu i sa autoritetom koji je imao general Kadrijević, da bi bilo ko od starešina izneo ovakvu ocenu, da kritikuje svog saveznog sekretara. Znači, to je, ja ne tvrdim da ovo nije autentičan materijal, ne mogu da kažem da je to montirani materijal, ali u svakom slučaju, to je viđenje nekog od referenata šta njegov načelnik treba da referiše. Tu se, znači deo koji se odnosi šta je tačno, po mome ocene koje su tačne, to je na trećoj strani, ovo šta kaže stanje u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To sam vam i citirao.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, te ocene stoje. Ne stoji apsolutno na četvrtoj strani ovakva ocena da je neko mogao to, bilo ko odgovoran iz Uprave reći: "Ovim načinom", znači citiram: "Ovim načinom vrhovništvo Hrvatske kali svoje jurišnike, a istovremeno nastavlja sa uvozom velikih količina raznovrsnog kvalitetnog oružja kojim se neće libiti da tuče sve objekte JNA, uključujući i zgradu SSNO-a". Meni, ja nemam drugi komentar nego da kažem da mi je ovo smešno, ovakva konstatacija, jer prvo tada i nema uvoza oružja, u tom periodu kanali su bili presečeni uglavnom, a nikako da imaju oružje da iz Zagreba gađaju Beograd. Tačno je ovo u sledećem pasusu da postoje haubička oružja 122 i 152 milimetara, ali je tačno da su radili na nabavci protivoklopnih i protivavionskih raketa. To su bili "Stingeri" (Stingers) i druge rakete. Tačan je i sledeći ceo ovaj pasus, da ne ulazimo u detalje, da gubimo, na petoj strani, pretposlednji pasus koji govori o paravojnom organizovanju na Kosovu i Metohiji je završen sa: "Da se u ovoj pokrajini nalazi oko 400.000 neraspoređenih vojnih obveznika", i tako dalje i tako dalje, i da izrađuju protivtenkovske prepreke, ja se tog podatka ne sećam, da je takav podatak postojao. Sadržaji na šestoj strani su tačni, i naročito ovaj treći deo oko stanja u JNA mislim da odgovara. Dakle, časni Sude, ovo je neka radna verzija nekog od referenata u Upravi bezbednosti za referisanje u

operativnom centru Generalštaba, a ne saveznom sekretaru ili štabu Vrhovne komande. I ja zbog toga, znači ja sam siguran da na tom referisanju nisam bio, jer kao načelnik Uprave retka je prilika bila da idem u Operativni centar Generalštaba na referisanje, jer sam ja bio potčinjen saveznom sekretaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja mislim da je ovo dovoljno, ali nije sporno, dakle, da ovo šta sam vam citirao o mučkim napadima na jedinice JNA od strane MUP-a i Zbora narodne garde i tako dalje, kao pojavi koja je duže trajala, da to predstavlja u smislu materijalne istine ono šta i vi možete da potvrdite, bez obzira da li je ovo vaše lično izlaganje ili izlaganje nekog od vama potčinjenih oficira?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nismo u terminologiji vojnoj ni u Upravi bezbednosti upotrebljavali te izraze "mučki napadi". U to vreme, JNA je legitimna sila Savezne Federativne Republike Jugoslavije i svaki napad na nju je ustvari mučki, nema potrebe da se to naglašava, to je pridev jedan koji nije bio uobičajen u terminologiji u upravi. Znači radi se o napadima na JNA i dovoljno je to reći, da li su mučki ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sami ste rekli, svaki napad je mučki kad je reč o ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, kad se radi o legitimnoj sili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da se vratimo tamo gde smo stali. Govorili smo o toj aktivnosti u Bosni, na Kosovu radi razbijanja Jugoslavije, o terorizmu, o 1999. godini i postojanju terorističke organizacije, sukobima sa vojskom, policijom i tako dalje. Da li je tačno, dakle, po vašoj oceni i onome što se događalo i podacima kojima ste raspolagali, da su ustvari napadi NATO-a na Kosovu bili otvorena podrška albanskim teroristima u borbi protiv Jugoslavije i protiv legalnih vlasti Republike Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Opet se radi o tim krupnim globalnim ocenama, da li su bili podrška. Sigurno je da su te snage iskoristile to kao svoju podršku, ali da li je to bilo cela agresija, da je sračunata da se njima pomogne ili da se prekinu sukobi na Kosovu, znači ja ne mogu da dajem ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je pre agresije NATO-a bilo nekakvog velikog bežanja sa Kosova ili pomeranja stanovništva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za to, pretpostavljam da nije, ali ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, da li je tačno da su u pojedinim medijima i pojedini navodni nosioci javne reči u Jugoslaviji u toku rata i posle njega pisali o monstruoznim zločinima koje je navodno Vojska Jugoslavije počinila na Kosovu i da je ustvari upravo vaša služba proveravala tačnost i meru u kojoj se to dešavalo, da li se radi o istinitim pisanjima ili konstruisanju i senzacionalističkim člancima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da govorim samo o jednom slučaju novinara iz Kraljeva koji je dao stranim medijima jedan članak u kojem je navedeno, navedeni su stravični zločini koje su navodno počinili pripadnici Vojske Jugoslavije, kao na primer jedan slučaj pucanja iz protivavionskog mitraljeza u glavu deteta koje je udaljeno nekoliko metara. Ispitivan je taj, ispitivani su svi ti navodi i on nije mogao u toku tog ispitivanja da navede ni jedan konkretan podatak koji bi ukazivao da se nešto tako i događalo. Izgovarao se da je to čuo u raznim kafanama od bivših rezervista koji su prepričavali te događaje, ali i našim proverama na terenu i svemu onome što smo poznavali, ništa od toga nije moglo da potvrdi pisanje tog novinara. I on je suđen u Vojnom sudu u Nišu za, ja mislim, dela širenja raznih glasina i toga. Znači ja znam za taj slučaj koji smo proveravali i iz tog slučaja nije bilo ništa tačno, a on se pravdao nasedanjem na nekakve priče, a nije mogao čak ni da navede lica od kojih je to čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi generale, da li vas je pre nego što ste davali izjavu istražiteljima nekoliko puta na vaš kućni broj pozivala Nataša Kandić iz takozvanog Fonda za humanitarno pravo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije nekoliko puta, ja mislim da je jedanput ili najviše dva puta. Ja sam sa njom imao, znači sa njom sam učestvovao u intervjuu na Studiju B, televizijskom, gde je govoreno bilo, obeležavana je godišnjica stradanja u Srebrenici i onda je ona iza toga nastojala da dođe do saznanja šta se događalo na Kosovu i inače koja je saznanja imam. Ja sam odbio i rekao sam da to šta znam postoje organi kojima ću to i reći, mislio sam na upravo ovaj Sud ovde i odbio sam razgovor sa njome i nije bilo niti dosađivanja niti naknadnih pozivanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a je li to osoba koja je u jugoslovensku i svetsku javnost plasirala inicijalno onu informaciju o nekakvoj akciji "Potkovicica" koja je navodno imala za cilj sistematsko proterivanje Albanaca sa Kosova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to ja, nisam upoznat sa time.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste čuli sa plasiranje te priče o operaciji "Potkovicica" kojom je trebalo da se isteraju Albanci sa Kosova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pitan sam i u ispitivanju da li znam za taj izraz, ja sam rekao da ne znam i zaista ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je uopšte poznato bilo šta što bi ukazivalo na postojanje nekog plana, na bilo kom nivou u lancu komandovanja, da se isteraju Albanci sa Kosova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja iz aktivnosti, dok sam bio u Generalštabu, ne znam da takav plan postoji, ali stoji činjenica da je veliki broj napustio taj prostor i ja mislim da sam u prvom delu svedočenja iznosio šta sam video kako izgleda taj prostor Kosova kad sam došao dole, da je uglavnom izuzev urbanih, većih urbanih sredina sve bilo drugo pusto. Pod kojim su okolnostima izašli, ja ne znam. Pretpostavljam da je jedan deo išao i bežeći od rata, ali na osnovu primera koje sam iznosio za neka mesta, očigledno da je bilo i posledica postupanja pojedinih grupa na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da navedete ime i jednog, i jedne jedinice ili i jednog komandira ili komandanta u vojsci koji je u tom smislu postupao ili u tom pravcu izdao bilo kakvo naređenje da se isteruju Albanci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja za tako ne znam, a kada bih znao, sigurno bi bio suđen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, bio bi suđen?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste za vreme agresije NATO-a 1999. godine bili na jednom od najviših mesta u vojnoj bezbednosti. Da li ja, da li je moja pretpostavka tačna da vi niste dobijali svakodnevne izveštaje iz svake armije, sobzirom na činjenicu da su komunikacije bile često u prekidu i da je bilo zastoja u informisanju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da nismo iz svake potčinjene grupacije od organa bezbednosti dobijali svaki dan izveštaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vas pitam.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali izveštaj smo dobijali svaki dan, ali ne od svake grupacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je onda bilo moguće da čak ni načelnik Štaba Vrhovne komande nema priliv svih informacija o svemu šta se dogodilo na Kosovu u toku dana, sobzirom da je Kosovo bilo najugroženije u napadima NATO-a?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Načelnik Generalštaba nije mogao da ima podatke o svemu šta se događalo na Kosovu, jer je njegov nivo takav da i ne mora da zna za sve detalje, ali on je svaki dan dobijao dnevni operativni izveštaj jer je, elektronskim vezama potčinjene komande su dostavljale operativnom centru Generalštaba svoje dnevne operativne izveštaje. To su kratki sumarni podaci o stanju na ratištu i svaki dan je imao izveštaj, dnevni izveštaj operativnog centra. Samo je pitanje obima i sadržaja šta taj izveštaj obuhvata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. Vi ste govorili ovde o zajedničkoj komandi na Kosovu u toku 1999. godine. Je li tačno da su ti sastanci bili isključivo koordinacija rada nadležnih državnih organa na toj teritoriji, a ne neka u smislu komandovanja institucija koja na bilo kakav način ugrožava redovni lanac komandovanja u vojsci i Ministarstvu unutrašnjih poslova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvo ja sam bio samo na jednom takvom sastanku koji je relativno kratko trajao i ja sam ga opisao kako je protekao. Iznosio sam takođe i mišljenje načelnika Generalštaba ko se više informiše, znači koga više informiše njegov potčinjeni, da li zajedničku komandu ili njega. Znači da to sada ne ponavljam, jer ja mislim da je to bilo na privatnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro molim vas, ajmo da se oko ovoga razumemo, ovo nije za privatnu sednicu. Kosovo je bilo tada i teško bombardovano, kao što znate 40 posto ukupnog bombardovanja je bilo koncentrisano samo na teritoriju Kosova koje je 10 posto teritorije Srbije. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za taj procenat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je sporno da su problemi koji su postojali na Kosovu imali i svoj naravno vojni aspekt, i bezbednosni aspekt, i politički aspekt, i unutrašnje politički i međunarodno politički, i ekonomski aspekt, i socijalni aspekt i velike probleme, od snabdevanja do zdravstva? I niz drugih stvari, znači jedan kompleksan složen problem koji se ne može svesti samo na pitanje jedinica, ratnih dejstava već uopšte života

građana koji su stanovnici Kosova i Metohije, u jednoj situaciji rata, svakodnevnog, danonoćnog bombardovanja i dejstvovanja terorističkih grupacija? Je li to tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svaki rat nameće brojne probleme na teritoriji, ne samo na Kosovu nego i ratovi koji su vođeni na drugim prostorima. Znači u osnovi je tačno da se javlja masa problema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Šta ima logičnije nego da zbog toga što su veliki problemi koncentrisani na Kosovu, da tamo na licu mesta bude detaširan neko iz savezne vlade, to je potpredsednik savezne vlade Nikola Šainović, neko iz republičke vlade, to je Zoran Anđelković, član republičke vlade i istovremeno predsednik Privremenog izvršnog veća i da oni, u komunikaciji sa svim faktorima političkim, vojnim, policijskim i drugim, se obaveštavaju o celini stvari i zajedno sa drugima učestvuju u koordinaciji tih aktivnosti koje treba da olakšaju život građanima sa jedne strane, a sa druge strane da omogućе efikasnu odbranu i od agresora i od terorista. Je li tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nije. Zbog toga, kada bi bio problem samo tog informisanja ovih državnih struktura o stanju na teritoriji iz ugla vojno-političke situacije, to bi moglo da se vrši i putem papira, informacija. I drugo, što to nije imalo, taj sastanak na kome sam ja bio nije imao karakter da se raspravlja o stanju na teritoriji sa ovog aspekta o kojem vi govorite. Na tom sastanku je izvršeno informisanje o vojnim aktivnostima koje su bile, o aktivnostima MUP-a u prethodnom danu i dogovorene borbene aktivnosti za sutrašnji dan. Dakle, tu se radi praktično o onome što to čini jednu komandu i nije sporno da treba neko da izvrši koordinaciju između dejstava snaga Vojske Jugoslavije i snaga MUP-a, jer mi smo u ranijem periodu, po koncepciji Opštenarodne odbrane, imali takozvane Komitete za opštenarodnu odbranu i društvenu samozaštitu koji su imali sličan heterogeni sastavi i državne organe koji su koordinirali te aktivnosti. Međutim, ovde se ipak radi o jednom izmeštenom mestu komandovanja, jer je sve ovo moglo da se razrešava i na nivou Generalštaba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zar nije razrešavano na nivou Generalštaba ono šta je u lancu komandovanja vojske ili u lancu komandovanja policije u Ministarstvu unutrašnjih poslova? Da li je, da li vi tvrdite da je na neki način bio presečen jedinstven lanac komandovanja i jednostarešinstvo u Vojsci Jugoslavije time što su se vršile te koordinacione aktivnosti na Kosovu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja bih rekao da je ispravnije reći da se komandant Treće armije u stvari nalazio u jednom sendviču, u komandnom smislu, između Generalštaba kojem je potčinjen i zajedničke komande kojoj referiše. I zbog toga iz onih dokumenata koja su mi ovde pokazivana, on daje savete na bazi stava zajedničke komande, daje savete svom pretpostavljenom da treba da izmene svoju naredbu kojom je regulisan način upotrebe da bi se primenio onaj, ona odluka koja je doneta na Zajedničkoj komandi. Znači, to je jedna neprirodna stvar u lancu komandovanja koja postoji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zašto je neprirodno da neko ko je na nižem nivou komandovanja, vrlo visokom, ali na nižem, ali bliže problemima, sugerira višoj komandi i traži odobrenje da nešto uradi drugačije zato što to smatra primerenijim samoj situaciji na terenu? Zar to nije uobičajeno, da podređeni može imati inicijativu, ali uvek izvršava naredbu više komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po vojnim propisima, mlađi je čak dužan da pre nego što se donese rešenje i da odluka, da sugerise pretpostavljenoj komandi ili pretpostavljenom starešini svoje mišljenje o nečemu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta drugo radi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ali kada to naređenje jednom dođe, a to je naređenje koje je došlo bilo iz Generalštaba, onda po njemu više nema predlaganja niti diskutovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ako se promeni, promene okolnosti pa smatra da nešto treba promeniti pa sugerira opet, ne kaže: "Neću da izvršim", nego: "Sugeriram vam da prilagodite to i to, jer su se okolnosti promenile"? Šta ako se to desi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Problem je što je te okolnosti promenila zajednička komanda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa valjda nije Zajednička komanda promenila okolnosti nego su okolnosti materijalnog stanja na terenu mogle da se promene. I u čemu se radi u stvari, šta je to što je predložio Pavković načelniku Štaba Vrhovne komande šta nije bilo u skladu sa naređenjem? Precizirajte to.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa morao bih da se vratimo na taj dokument da ga analiziramo, ali nema ni tog početnog dokumenta na koji gen-

eral Pavković stavlja sugestiju, da zbog stava zajedničke komande treba korigovati raniju odluku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O čemu onda govorimo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači govorimo oko toga da je ustvari komandant Treće armije bio između dve komande i kada o tome raspravljamo, onda može da se postavi pitanje zašto na sastanku te zajedničke komande on nije intervenisao zbog nesprovođenja naredbe o prepotčinjavanju snaga MUP-a na Kosovu, jer je to mesto gde je trebalo da se razreši prepotčinjavanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto bi intervenisao ako je prepotčinjavanje izvršeno? Da li smo mi, generale, samo da se razjasnimo oko nečega, da li smo precizirali o čemu se radi? Naredba je bila da se jedinice MUP-a u zoni borbenih dejstava, dok traju borbeno dejstva, prepotčinjavaju komandama vojske, jer ne sme da dođe do, i to je uobičajena praksa. Znači dok traju borbeno dejstva u zoni odgovornosti određene vojne jedinice, jedinice MUP-a koje se nalaze na toj teritoriji prepotčinjavaju se komandi te vojne jedinice, bez obzira da li se radi o brigadi, korpusu ili bilo kome drugom, dok traju borbeno dejstva. One se ne prepotčinjavaju kao MUP, ne prepotčinjavaju se u izdavanju ličnih karata, pasoša, kriminalističkoj onoj redovnoj aktivnosti, saobraćajnoj i tako dalje, već jedinice koje se nalaze u zoni borbenih dejstava vojne komande koja odgovara za ta borbeno dejstva se prepotčinjavaju tome. I to je sve. Je li tako ili nije, generale?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, ovaj, tako je sad ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da nisu jedinice MUP-a na Kosovu u zoni borbenih dejstava, na primer brigade ili korpusi bile prepotčinjene vojnoj komandi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to stoji u intervenciji generala Pavkovića. Meni se čini da je to negde iz kraja maja 1999. godine, gde upravo opisuje to stanje načelniku Generalštaba i njemu se žali da ne može, znači da prepotčinjavanje nije izvršeno zbog toga što iz MUP-a Srbije takvo naređenje potčinjenim sastavima nije ni došlo. I zbog toga je onda general Ojdanić kod vas intervenisao i požalio se na to stanje, i po onome šta je meni rekao da ste mu vi odgovorili, da ta naredba i nije izdata radi problema saradnje MUP-a i Vojske na Kosovu nego da je više dato radi problema sa MUP-om u Crnoj Gori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta to znači, da vi tvrdite da MUP i Vojska nisu adekvatno saradivali u skladu sa naredbom mojom, odnosno Vrhovne komande da se sastavi MUP-a prepotčinjavaju za vreme borbenih dejstava, u zoni borbenih dejstava komandama Vojske Jugoslavije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam jasno rekao šta stoji u intervenciji generala Pavkovića prema generalu Ojdaniću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ćemo raspraviti onda kada budemo ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači ima u tom dokumentu i to je jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu je general Ojdanić, pa on je bar dostupan. Nije mi poznato da je on imao takav problem, naprotiv, shvatao sam da sasvim dobro saraduju dole na terenu, a on lično nije imao taj problem.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije bila ta saradnja dobra, jer ste i sami rekli da se moramo sastati, 17. maja je rekao da se sami moramo sastati da rešimo probleme saradnje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste izneli da jedni na druge prebacujete probleme, ja sam vam rekao da morate da razrešite i da je takva vrsta rada ravna sabotazi. I da vi svi morate da radite za državu i da je to vaša dužnost, a ne da međusobno se sukobljavate.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim lepo, mislim to je nešto šta je nesporno.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno ste taj deo rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas da vas pitam dalje ...

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dozvolite samo da odgovorim. Ali, do 9. jula se nije mogao upriličiti sastanak koji ste vi naredili da održimo sa Službom državne bezbednosti, dakle od 17. maja do 19. jula načelnik Resora državne bezbednosti je bio nedostupan načelniku Uprave bezbednosti Vojske Jugoslavije i tek na intervenciju generala Ojdanića je došlo do tog sastanka 9. jula. Dakle, problemi su postojali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesam li ja vama naredio tada na tom sastanku da, ako bude problem, da ja lično budem izvešten?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li vas je neko izveštavao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na intervenciju generala Ojdanića je održan sastanak?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, 9. jula.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači kad je intervenisao, onda je sastanak održan. Nije moralo da dođe do mene da bi sastanak bio održan.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači morao je intervenisati načelnik Generalštaba, a to nije njegov nivo, načelnik Resora državne bezbednosti u Srbiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Slažem se, slažem se, ali je sastanak na njegovu intervenciju održan. Molim vas da mi odgovorite da li je mogao general Pavković kao komandant Treće armije, bez obzira šta vi nećete da uvažite da je ovo neka vrsta koordinacije, da li je mogao da postupi bilo kako mimo naređenja štaba Vrhovne komande? Da li je mogao da donese bilo kakvu odluku, ajde da pretpostavimo da on eto sedi na toj koordinaciji koju vi zovete zajednička komanda, da donese bilo kakvu odluku mimo ovlašćenja i mimo okvira naređenja koja ima od Štaba Vrhovne komande? I da li je doneo bilo kakvu odluku mimo okvira, direktive Štaba Vrhovne komande, pod uticajem eto te zajedničke komande i tog Šainovića za koga kažete da je on izdavao naređenja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za to, ja nisam u tome učestvovao tako da ne mogu da odgovorim na to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ne znate da li je doneo bilo kakvu odluku koja bi odudarala od neprekinute linije komandovanja, od Vrhovne komande do dole?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, nisam pratio rad komande.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je li vam poznato da je Šainović bio potpredsednik savezne vlade?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je zadužen bio od strane savezne vlade da prisustvuje stalno na Kosovu? Da li je logično da se potpredsednik savezne vlade sastaje sa komandantom Treće armije, sa komandantom Prištinskog korpusa, sa komandantom policije na Kosovu, sa predsednikom

Privremenog izvršnog veća, sa drugim političkim ličnostima tu? Da li vam je to logično i normalno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Logično je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je to izvršno veće, Privremeno izvršno veće Kosova i Metohije bilo sastavljeno od Srba, Albanaca, Roma, Turaka, Muslimana, Egipćana, dakle od svih nacionalnosti, čak da su Srbi bili u manjini u tom izvršnom veću, da su rešavali sva pitanja, od socijalnih, pitanja snabdevanja, pitanja izbeglica, snabdevanja električnom energijom, zdravstvenih problema ...

SUDIJA MEJ: Sada se udaljavate od teme i nemoguće je svedoku da odgovori na ovako opširno pitanje. Prvo pitanje se odnosilo na Privremeno izvršno veće i njegovog sastav. Da li znate koji je bio u sastavu tog tela?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja konkretno ne znam za taj sastav, ali mi je prisutno da je ono bilo međunacionalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Višenacionalno, hoćete da kažete.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Višenacionalno zastupljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste rekli Šainović je imao neka ovlašćenja. Evo vi ste bili na tom sastanku, da li je on imao nešto na tom sastanku da odobri, da naredi, da bilo šta uradi? Sami ste rekli da je tu bila jedna neformalna atmosfera i da je svako izlagao iz svog domena šta ima i da su zajedno nastojali da vide o čemu se radi i šta je najpametnije da se uradi, svako u okviru svojih ovlašćenja. Pavković u okviru ovlašćenja koje ima naredbom od Vrhovne komande, Lukić u okviru ovlašćenja koje je imao od ministra unutrašnjih poslova, Šainović u okviru onoga šta je imao od savezne Vlade, Anđelković u okviru onoga šta ima kao predsednik Privremenog izvršnog veća i član republičke Vlade, svako u okviru svojih ovlašćenja? Je li to bilo vama jasno ili ne? Sami ste rekli bio je neformalan sastanak, niste, nije Šainović izdavao nikakve naredbe. I da li je Šainović uopšte mogao nešto da naredi Pavkoviću?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači mnogo opet ima pitanja. Prvo, rekao sam i činjenica je da je gospodin Šainović bio cenjen ili po funkciji koju ima kao podpredsednik savezne vlade ili kao čovek koji je od vas poslat na Kosovo, da je imao nesporan autoritet najstarijeg na tom sastanku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zar nije on bio najstariji.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja govorim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Potpredsednik savezne vlade svakako je po funkciji najstariji tu.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dozvolite, znači to je prva stvar. Druga, složio se sa time na kraju, njegova je reč bila zadnja kada je verifikovao da se upotrebe snage MUP-a u sledećem danu oko zaostalih terorističkih grupa u rejonu Drenice (Drenice). Znači on je kratko to dao, niko nije ustajao mirno da to primi kao naređenje, ali je njegova bila zadnja. I sledeće, sada ste sami već rekli da MUP na Kosovu nije bio potčinjen Vojski Jugoslavije, komandantu Treće armije, jer ste rekli da MUP valjda prima naređenja od, da snage MUP-a na Kosovu primaju naređenja od republičkog MUP-a iz Beograda, kao što komandant Treće armije prima naređenja od Generalštaba iz Beograda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, dajte da budemo korektni. Da li pravite razliku između toga šta je normalni lanac koji je uspostavljen zakonom i činjenice da isto tako u skladu sa zakonom postoji naredba Vrhovne komande sa mojim odobrenjem, odnosno na moj zahtev, u kojoj kaže: "Jedinice MUP-a u zoni odgovornosti borbenih dejstava jedinica Vojske Jugoslavije za vreme trajanja borbenih dejstava su prepotčinjene komandama Vojske Jugoslavije"? I da je to jedna najrazumnija moguća mera da ne bi došlo do međusobnih, čak ako hoćete da neko, jedan drugog ubije zbog toga što nema koordinacije i zbog toga što nema jedinstvene komande, zbog toga što se nema jedinstvena pozicija na terenu, zbog toga što se nema tačno podela zadatka šta ko radi i da je normalno ...

SUDIJA MEJ: Ne, ovo nije pitanje. Vi to šta ste sada rekli morate da kažete u formi pitanja, kako bi svjedok na to mogao da odgovori, a ne da držite govor.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Shvatio sam šta sam pitan. Znači, nije sporna opravdanost te naredbe koju ste vi dali, sporno je to što ta naredba linijom MUP-a nije spuštena na njihove potčinjene organe na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije dokaz upravo taj sastanak gde se oni dogovaraju međusobno šta će ko da radi, šta će vojska, šta će MUP i šta je, upravo da oni tu koordiniraju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U komandovanju nema koordiniranja nego se predlažu mere, a onda najstariji komandant vojni izdaje naređenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zar nije Pavković tu najstariji vojni komandant i zar nema komandante u zoni borbenih dejstava kojima su prepotčinjene te jedinice MUP-a, tamo gde traju ta borbena dejstva?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam vam već rekao da se upravo taj general Pavković žalio načelniku Generalštaba, i to pismeno, da MUP nije potčinjen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dobro, mislim imamo ovde ko može to da objasni, pa bojim se da će da mi ode vreme u nadmudrivanju oko jedne stvari koja je toliko logična i jasna. Znate, u pravu ima, kaže *lex specialis derogat legi generali*, generalno postoje ti lanci tako, a bila je moja posebna naredba da su oni prepotčinjeni. Znači, u zoni borbenih dejstava dok traju borbena dejstva oni su prepotčinjeni, a za svoje osnovne funkcije svakako da nisu, jer imaju mnogo drugih funkcija koje ...

SUDIJA MEJ: Sa pravom ste rekli da nećete ulaziti u debatu sa svedokom. Mislim da se zapravo radi o svađi. Molim vas da pređete na neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete da kažete da sam ja preko Šainovića želeo da kontrolišem Vojsku i MUP? Pa ako sam ja kontrolisao Vojsku i MUP kako kaže ova druga strana, šta će mi Šainović da preko njega kontrolišem?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ...

SUDIJA MEJ: Možete li da odgovorite na to pitanje, generale Vasiljeviću? Možda je to nešto o čemu ćemo mi morati da odlučimo na kraju suđenja. Ako vi možete nešto da dodate, molim vas da to učinite.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ja nisam tvrdio da ste vi preko Šainovića komandovali direktno sa Trećom armijom, znači to ja nisam tvrdio u obliku kako vi kažete. Ja sam rekao da ste praktično imali snagu i moć i da je Šainović imao svoj autoritet upravo zahvaljujući vašoj funkciji koju ste obavljali, da je dole delovao kao čovek po čijim se stavovima na kraju i postupalo, i da je time komandant Treće armije nekada bio dovođen u situaciju da mora da predlaže

Generalštabu da promeni odluke koje je pre toga doneo. I opet ćemo se vratiti da gubimo vreme ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bolje da ne gubimo vreme, da pređemo na sledeću temu, jer mislim da je ovo potpuno jasno. Molim vas, pominjali ste ranije ubačenog, grupu francuske obaveštajne službe Jugoslava Petrušića zvanog Dominik i nekog Orašanina. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovde u toku svedočenja nisam. U toku ispitivanja jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam video u toku ispitivanja. I nazivali ste to Deseti diverzantski odred i "Pauk" i tako dalje. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam to nazvao i pojasnio sam da to nije 10. diverzantski odred nego da su neki pojedinci iz 10. diverzantskog odreda bili u sastavu te grupe. To je prva stvar. A 10. diverzantski odred, koliko je meni poznato, bio je odred iz Vojske Republike Srpske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, ovo vas i pitam zato generale. Da li je sporno da je ta grupa bila pod kontrolom francuske službe?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To se pokušavalo dokazivati kasnije i kroz aferu koja je ispala pod nazivom "Pauk", oko koje ste vi i bili informisani. Činjenica je da je Jugoslav Petrušić bio pripadnik francuske obaveštajne službe, francuske službe DST-a (Direction de la Surveillance du Territoire).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to nije sporno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To nije sporno, ali je sporno izvlačiti zaključak da je on po zadatku te službe formirao grupu i otišao na Kosovo. On je sa Orašanihom bio pritvoren mesec dana u vojnom pritvoru. A tvrdnje su bile da upravo je francuska služba poslala tu grupu u Jugoslaviju, te podatke vam je 6. maja dao Resor državne bezbednosti Srbije. Oni u toku naše istrage nikada nisu potvrđeni. U saglasnosti sa Resorom državne bezbednosti doneta je odluka da se ta lica proteraju iz Jugoslavije, oni koji nisu državljeni SRJ, a onda nekoliko dana iza toga ponovo ih hapsi Služba državne bezbednosti i ide sa ovim kvalifikacijama i da su čak pripremali atentat na vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li to bilo tačno ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po onome šta mi znamo, nije bilo tačno niti je u sudskom postupku kasnije to potvrđeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, zar nisu oni bili u zatvoru i pušteni tek naknadno, od ovih novih vlasti? Je li to tako ili nije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nije. Oni su bili u vojnom pritvoru 30 dana. Materijal je nakon prethodne istrage dat vojnom tužilaštvu i ono je iznelo mišljenje da tu nema elemenata krivične odgovornosti. O tome je obavешten Resor državne bezbednosti. Oni su se složili isto sa tim ocenama, da bismo nekoliko dana kasnije mi iz novina saznali da su uhapšeni, da su pripremali atentat na vas, da je to bila grupa koju je poslala francuska služba. I time se verovatno hteo stvoriti utisak, i kod vas i u javnosti, da vojna služba nije bila sposobna da taj slučaj dovede do kraja nego eto, vas je spasila Služba državne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači hteli su kod mene da stvore lažni utisak, i kod javnosti da stvore lažni utisak. A to nije bilo ništa tačno, je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Neka se dozvoli da je ovo moj utisak koji ja iznosim, koji su utisak kod vas hteli da stvore, a tvrdim da od toga ništa nije bilo tačno, izuzev da je Jugoslav Petrušić bio pripadnik francuske službe i koji je dobio odsustvo da bi se uključio u dejstva na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, francuska služba daje ovako veliku odsustvo svom pukovniku da ide da se uključi u dejstva na Kosovu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On, koliko znamo, nije bio pukovnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako su ga zvali, koliko se ja sećam.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, zvali su se mnogi, ali različitim nazivima, ja ne znam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je to ta ista grupa koja je učestvovala u onom zločinu oko Srebrenice?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemate nikakva saznanja o tome?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikakva saznanja nemam o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda to neću da vas pitam dalje. A dobro, kad govorite o odlasku Albanaca sa Kosova, da li je tačno da su brojne i velike albanske porodice napuštale Kosovo zajedno i sa onim svojim članovima koji su bili pripadnici UČK, kad su se ovi povlačili i bežali sa Kosova?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je takvih slučajeva. Nije bilo pravilo, ali je bilo takvih slučajeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je veliki broj pripadnika UCK-a nalazio način da pobegne upravo tako što bi se umešao u civilno stanovništvo koje je, organizovano od njihove strane, išlo da pređe granicu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da govorim sada o ovom drugom delu, kada govorite da je to bilo organizovano da izađu, jer ja sam govorio i o nekim slučajevima gde je to činjeno pod pritiskom. Ali sasvim je moguće da su pokušavali da se izvuku zajedno sa civilima koji su se povlačili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da je bila naredba da se čak ni na vrlo uočljivo vidljive pripadnike UČK ne sme otvarati vatra, ako postoji opasnost da budu povređeni civili? Da li se sećate toga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, jedno opšte pitanje. Po vašem mišljenju, po vašoj oceni, jer ste vi bili pretpostavljeni starešina, da li su oficiri bezbednosti Vojske Jugoslavije na Kosovu u vreme NATO agresije radili svoj posao u skladu sa propisima? Da li su nastojali da svaki počinjeni zločin istraže i učine da se otkriju njihovi počinioci?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Iz referisanja koja sam ja primio na Kosovu od možda čak i dvadesetak organa bezbednosti došli smo do zaključka da su organi bezbednosti profesionalno obavljali svoje zadatke, sa tim da istraživanje okolnosti zločina nije posao organa bezbednosti. Tim poslom su se bavili nakon prijavljivanja slučajeva istražni organi i vojna tužilaštva, a ako bi ih ovi organi zaduživali da neke radnje urade po njihovom ovlašćenju, onda su te radnje i činili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, koliko sam shvatio vaš odgovor, mada je malo bio širi, vaša je ocena da su organi bezbednosti Vojske Jugoslavije na Kosovu 1999. godine savesno obavljali svoju dužnost.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde naveli da je nakon mog izbora za predsednika SRJ Služba državne bezbednosti nekim aktom potčinjena direktno meni, i to Služba državne bezbednosti Srbije.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, ako ćemo o tome raspravljati, molim privatnu sednicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja se bojim da ćemo da izgubimo mnogo vremena, jer samo vas pitam jeste li vi ikada videli taj akt i kako uopšte mislite da može biti moguće da jedan organ Republike Srbije ...

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imam još samo kratko vreme na ovoj sednici, ja se nadam da će te mi dozvoliti sutra još neko, makar i najkraće vreme. Želim samo da vam pročitam i da tražim vaš komentar, pošto ste vi svedočili o tome da u Rakitju nije bio centar, a ljudi to gledaju. Evo pročitacu vam ovo šta sam dobio. Ne sugeriram vam ništa, samo tražim vaš komentar.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A mogu li odmah da samo dam napomenu, dok ne pročitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažite.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vi ste tvrdili da je u Rakitju zatvor iz kojeg su puštani pripadnici ZNG. Ja sam upravo rekao da je centar za obuku bio u Rakitju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo sad ću vam pročitati ovo, molim vas. "Vojnik JNA Utrzan Marko, rođen 1971. godine, od oca Radovana i majke Vere, iz Kikinde, zarobljen je od pripadnika Zbora narodne garde septembra 1991. godine u vojnom objektu Prečac kod Zagreba, zajedno sa još dvadesetak njegovih drugova, vojnika JNA. Komandant njegove jedinice je bio izvesni kapetan Radulović. Pripadnici Zbora narodne garde odveli su ih u Rakitje, u raniji Centar za opštenarodnu odbranu, gde su ih najpre selekcionirali po nacionalnoj pripadnosti, tako što su izdvojili i pustili na slobodu Hrvate, Slovence, Albance i Muslimane dok su Srbe i Crnogorce zatvorili i izložili mučenju. Nakon višednevnog fizičkog mučenja Utrzan", dakle taj

vojnika Marko Utrzan. "Utrzana su pripadnici Zbora narodne garde ubili vatrenim oružjem, pucajući mu u glavu. Njegov leš u zatvorenom limenom kovčegu isporučen je porodici 5. oktobra od strane JNA, kada je i sahranjen. Na zahtev porodice, Sud je dozvolio ekshumaciju i obdukciju u kojoj su učestvovali patolozi sa VMA i vojno-istražni organi. Nakon ..."

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Već smo prešli vreme koje nam stoji na raspolaganju. Samo trenutak. Generale, da li vi znate nešto o ovom konkretnom incidentu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, samo da završim ovo. "Nakon ..."

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Drugačije ćemo to da uradimo. Generale, da li znate nešto o ovom incidentu ili ne? Recite nam to.

SVEDOK VASILJEVIĆ: Ne znam o ovom konkretnom incidentu, ali po načinu šta se događalo u to vreme sa pripadnicima JNA u Hrvatskoj, cenim da je verodostojno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas samo da imate u vidu, gore navedene podatke saopštila je gospođa Lončarević Nana iz Beograda, njena se adresa daje i broj lične karte, inače rođena sestra majke Utrzan Marka, u saglasnost njegovih roditelja, nakon što je na televiziji prateći haški proces čula da Vasiljević osporava postojanje zatvora u Rakitju. Dakle, oni ...

SUDIJA MEJ: Ne, ovime se nećemo dalje baviti. Vreme je isteklo. Na to možete da se vratite sutra ujutro. Gospodine Miloševiću, razmotrili smo vaš zahtev da vam se dodeli više vremena. Daćemo vam, ukoliko želite, sutra prvu jutarnju sednicu do prve pauze, kako bi završili svoje unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Generale Vasiljeviću, molim vas da se sutra u 9.00 vratite ovamo kako biste završili sa vašim svedočenjem. Sada možete da idete. Mi imamo još nekoliko administrativnih pitanja koje trebamo da rešimo. Dok svedok odlazi iz sudnice, želim da pomenem dve stvari koje želim da iznesem na dnevni red. To su čisto administrativne stvari u vezi sa svedocima po

Pravilu 92bis. Pogledao sam izjave prvog dela svedoka, međutim, zaključio sam da, barem u mojoj fascikli, nedostaju dodaci koji idu uz izjave svedoka B-1732. Uz tu izjavu trebalo bi da ide više dodataka, a ja imam samo dodatak broj 1, samo taj. Među tim dodacima je i beleška o sastanku sa gospodinom Miloševićem. Prema tome, molim da se to dostavi. Zatim, dodatak izjavi, postoji i dodatak izjave svedoka C-1150, dodatak nosi broj RMCM01. Možda i to može da se pronađe.

TUŽILAC NAJS: Da, svakako, to ćemo da pronađemo. Izvinjavam se zbog problema. Imate li još nešto ili možemo na trenutak da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA MEJ: Da.

(privatna sednica)

Fond za humanitarno pravo